

# ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорени и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 40 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване на предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 500 лева; за заглавие, дата и подписъ на сжщитъ, за редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сждилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 250 лева; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2500 лв.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вносия листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.



Абонаментитъ се внася въ предплата съ вносия листъ или въ брой на касата при Държавната печатница и бива годишенъ: 600 лв. за България и 1000 лв. за странство, или полугодишенъ: 350 лв. за България и 550 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий.

На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вносия листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствена минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламационниятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница.

Надвнесени суми и ръкописи не се връщатъ. Ръкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LXIV СОФИЯ, четвъртъкъ, 16 юлий 1942 година

Брой 154

## ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на търговията, промишлеността и труда

### УКАЗЪ

№ 71

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година, гласува и прие,

Ние утвърдихе и утвърждаваме следния

### ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за учредяване Изравнителенъ фондъ на ценитъ

§ 1. Чл. 1 се измѣня така:

„Учредява се при Министерството на търговията, промишлеността и труда — Дирекция на външната търговия — Изравнителенъ фондъ на ценитъ, който ще служи за изравняване ценитъ на нѣкои вносни стоки и мѣстни произведения.

Управлението на фонда се възлага на Министра на търговията, промишлеността и труда.“

§ 2. Чл. 2 се измѣня така:

„Срѣдствата на фонда се събиратъ отъ следнитъ източници:

а) отъ изравнителни такси на нѣкои износни стоки, установени по общо решение на Министритъ на търговията, промишлеността и труда, на финансиритъ и на земеделитъ и държавнитъ имоти;

б) разликитъ въ ценитъ, събирани по чл. 10 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ;

в) приходитъ отъ прилагането на закона за военновременнитъ печалби следъ 1 януарий 1943 година;

г) отъ стойността на конфискуванитъ стоки, съгласно закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ;

д) отъ глоби по нарушения на настоящия законъ;

е) отъ лихви на фондовия капиталъ;

ж) отъ случайни приходи, дарения и др.“

§ 3. Чл. 3 се измѣня така:

„Срѣдствата на фонда се използватъ за намаляване ценитъ на нѣкои стоки отъ първа необходимостъ съ масова консумация.

Решението за използване срѣдствата на фонда се взема въ докладъ на Министритъ на търговията, промишлеността и труда, на финансиритъ и на земеделитъ и държавнитъ имоти и се одобрява отъ Министерския съветъ.

При нужда може да се плаща отъ фонда и на открито отъ държавата.“

§ 4. Чл. 5 се измѣня така:

„Нарушителитъ на настоящия законъ и на издаденитъ възъ основа на него правилници, наредби и заповѣди, се наказватъ съ глоба до 100.000 лв.

Ако при нарушението се реализира печалба въ размѣръ на повече отъ 50.000 лева, наказанието е глоба въ двоенъ размѣръ на реализираната печалба.“

§ 5. Ал. I на чл. 7 се измѣня така:

„Глобитъ въ размѣръ до 100.000 лева се налагатъ съ постановление на Министра на търговията, промишлеността и труда, а тия надъ 100.000 лева — съ постановление, издадено отъ Министритъ на търговията, промишлеността и труда, на финансиритъ и на земеделитъ и държавнитъ имоти.“

Ал. III на сжщия членъ се измѣня така:

„Въ всички случаи наказателнитъ постановления не подлежатъ на никакво обжалване.“

Ал. ал IV и V се отмѣняватъ.

§ 6. Въ чл. 51, ал. I, отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ, думитъ: „въ полза на общината“, се замѣнятъ съ думитъ: „въ полза на Изравнителния фондъ на ценитъ“.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 10 юлий 1942 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество ръка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Н. Захариевъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 7175 на 13 юлий 1942 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Д-ръ К. Партовъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя ржка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

### Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1333

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложени указъ, да утвърдите закона за измѣнение и допълнение на закона за учредяване изравнителенъ фондъ на ценитѣ, приетъ отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година.

Гр. София, 9 юлий 1942 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:  
Н. Захариевъ

1—(Б 5873)—1

## УКАЗЪ

№ 77

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

## ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за хигиената и безопасността на труда

§ 1. Следъ чл. 18 се прибавя чл. 18-а съ следното съдържание:

Чл. 18-а. Работното време включва не само времето, презъ което работникътъ дейно работи, но и презъ което се намира на разположение на работодателя, както и времето за подготовката и за приключване на работата.

§ 2. Следъ чл. 18-а се прибавя чл. 18-б съ следното съдържание:

Чл. 18-б. За онѣзи производствени клонове и видове работи, при които обикновено работникътъ стои на разположение на работодателя презъ значителна частъ отъ времето безъ дейно да работи, нормалната дължина на работното време, може да бѣде повече отъ 8 часа презъ деня и повече отъ 6 часа презъ нощта. Кои производствени клонове и видове работи сѣ отъ такова естество и колко може да бѣде нормалното работно време въ тѣхъ случаи, определя Министърътъ на търговията, промишлеността и труда.

§ 3. Следъ чл. 20 се прибавя чл. 20-а съ следното съдържание:

Чл. 20-а. Редътъ и размѣрътъ на почивкитѣ презъ време на работата, на ежедневната почивка следъ приключване на работата, съгласно чл. 19, както и редътъ на дневното 36-часовата седмична почивка, съгласно чл. 20, които представляватъ технически или стопански неудобства за нѣкои производствени клонове или видове работи, се определятъ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 11 юлий 1942 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество ржка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Н. Захариевъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 7180 на 13 юлий 1942 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Д-ръ К. Партовъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя ржка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

### Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1346

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложени указъ, да утвърдите закона за измѣнение и допълнение на закона за хигиената и безопасността на трудъ, приетъ отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година.

Гр. София, 11 юлий 1942 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:  
Н. Захариевъ

1—(Б 5878)—1

## УКАЗЪ

№ 76

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

## ЗАКОНЪ

за разрешаване на Самоковската градска община да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване за постройка на хотелъ въ Боровецъ (Чамъ-Кория)

Чл. 1. Разрешава се на Самоковската градска община да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване, отъ срдствата за общественитѣ осигуровки, въ размѣръ на 12,000,000 лева, за постройка и обзавеждане на хотелъ въ Боровецъ (Чамъ-Кория) и изкупуване суперфинции. Хотелътъ ще се строи споредъ финансовъ и строителенъ планъ, одобренъ отъ института. Строежътъ на сжщия се обявява отъ обществена полза.

Чл. 2. Заемътъ се отпуска подъ формата на текуща смѣтка, приключвана на всѣки шестъ месеци, съ 6% годишна лихва. Реализирането на заема трѣбва да стане до края на 1944 година.

Чл. 3. Отпускането на заема ще става на части, чрезъ Българската народна банка, за извършени работи или доставени материали по предварително провѣрени и утвърдени привременни и окончателни ситуации или сключени договори.

Чл. 4. За отпуснатитѣ суми по текущата смѣтка до края на 1944 година или до окончателното завършване на постройката на хотела, ако то стане преди 31 декемврий 1944 година, увеличени съ съответната лихва, се състави анюитетенъ планъ при 6-месечни погасителни вноски, съ падежи 30 юний и 30 декемврий всѣка година, съдържащи лихви и погашения.

За всѣка късно извършена погасителна вноска ще се събиратъ допълнително по 1% лихва за закъснението.

Чл. 5. Срокътъ за погашението на заема е 15 години, начинай отъ годината следваща пълното реализиране на зема или завършването на постройката на хотела.

Чл. 6. Ако следъ окончателното завършване на постройката на хотела остане нерелизирана известна частъ отъ зема тя не се изплаща отъ института и заемътъ остава сключенъ само за реализираната му частъ.

Чл. 7. За погашение на годишнитѣ анюитети и лихви служатъ приходитѣ отъ построения хотелъ и приходитѣ отъ горитѣ на Самоковската община, до размѣръ да се покриватъ съответнитѣ анюитетни вноски, които се внасятъ по специална текуща смѣтка при Българската земеделска и кооперативна банка, а изплащанията отъ тази смѣтка ставатъ само следъ предварително разрешение на института. Ако тѣзи приходи не сѣ достатъчни, то се попълнятъ съ бюджетнитѣ срдства на Самоковската градска об-

дина, която трябва да предвижда въ бюджетитъ си необходимитъ суми за погасяване на заема. Ако общината не стори това, Министерството на вътрешнитъ работи вписва служебно въ нейния бюджетъ тия суми.

Чл. 8. За гаранция на заема се учредява първа ипотека върху всички постройки, извършени съ средствата на заема.

Чл. 9. Самоковската градска община се задължава да отдели въ построяния хотелъ 10% отъ броя на стантѣ, които да постави на разположение на Института за обществено осигуряване, безъ наемъ, за лѣтуване на здрави осигурени работници.

Чл. 10. Договорътъ и всички книжа въ връзка съ заема и ипотеката по настоящия законъ се освобождаватъ отъ всякакви държавни и общински данъци, такси, берии, гербовъ налогъ и др. подобни.

Чл. 11. Странитѣ сключватъ договоръ.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“, и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 11 юлий 1942 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

**„БОРИСЪ III“**

Приподписалъ,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

**Н. Захариевъ**

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 7181 на 13 юлий 1942 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: **Д-ръ К. Партовъ**

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

**„Одобрено БОРИСЪ III“**

## Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1345

Ваше Величество!

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ до помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване, на тукъ приложенния указъ, да утвърдите закона за разрешаване на Самоковската градска община, да сключи заемъ отъ Института за обществено осигуряване за постройка на хотелъ въ Чамъ-кория, приетъ отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година.

Гр. София, 11 юлий 1942 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

**Н. Захариевъ**

I—(Б 5577)—1

## УКАЗЪ

№ 70

**НИЕ БОРИСЪ III**

**СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНА ВОЛЯ**

**ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ**

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10 заседание, държано на 1 юлий 1942 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

## ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на законитѣ: за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ, за гражданската мобилизация, за защита на държавата и наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни.

§ 1. Къмъ чл. 2 буква „б“ се прибавятъ думитѣ: „както и да опредѣля лицата и институтитѣ, на които да бждатъ продадени известни стоки и съоръжения“.

Къмъ сѣщия членъ, буква „з“ се прибавя: „а така сѣщо да забранява или да ограничава притежаването, приготвянето и консумацията на отдѣлни произведения и стоки“.

§ 2. Въ чл. 3 думитѣ: „Дирекцията на търговията, индустрията и занаятитѣ“ се замѣняватъ съ думитѣ: „учрежденията и органитѣ, опредѣлени отъ Министра на търговията, промишлеността и труда“.

Къмъ сѣщия членъ се прибавятъ следнитѣ алинеи: „Главниятъ комисаръ на снабдяването се назначава съ указъ по представление на Министра на търговията, промишлеността и труда“.

Щатътъ на Главното комисарство на снабдяването се установява отъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

§ 3. Въ чл. 4 следъ думата „професионалнитѣ“, се прибавятъ думитѣ: „и на други“.

Къмъ сѣщия членъ се прибавятъ нови алинеи: „Министерскиятъ съветъ, по докладъ на Министра на търговията, промишлеността и труда, може да заповѣда образуването на нови стопански организации, на които да бжде възлагано изпълнението на специални задачи въ връзка съ снабдяването“.

Така привлѣченитѣ лица въ помощъ на снабдяването се считатъ органи на властъ и за извършенитѣ отъ тѣхъ престѣпления и нарушения при изпълнение на възложенитѣ имъ задачи, отговарятъ като длъжностни лица.

Министърътъ на търговията, промишлеността и труда може да натоварва съ заповѣдъ държавни и общински служители съ контролата по приложението на закона“.

§ 4. Чл. 5 се измѣня така: „Главното комисарство на снабдяването се подпомага отъ особени съвѣщателни комисии, съставътъ и задачитѣ на които се опредѣлятъ съ заповѣдъ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда“.

Комисиитѣ се председателствуватъ отъ Главния комисаръ на снабдяването, а когато той е възпрепятствуванъ, отъ лице, завеждащо съответната служба при Главното комисарство на снабдяването.

Въ тия комисии, при нужда, могатъ да участвуватъ и вещи лица по въпроситѣ подлежащи на разглеждане“.

§ 5. Чл. 6 се измѣня така: „По решение на Министерския съветъ къмъ Главното комисарство на снабдяването могатъ да се командироватъ отъ други ведомства служебни лица, които Министра на търговията, промишлеността и труда може да облѣче въ властта на длъжностни лица по приложението на настоящия законъ“.

Тѣзи командировани лица носятъ всички права и отговорности протичащи отъ службата, която имъ се възлага“.

§ 6. Чл. 7 се измѣнява така: „Създаватъ се областни комисарства на снабдяването въ всички области на Царството, съ седалище въ областния градъ“.

Създаватъ се околийски комисарства на снабдяването съ седалища и райони, опредѣлени отъ Главното комисарство на снабдяването.

Създаватъ се общински комисарства на снабдяването при всѣка община съ население надъ 5.000 души жители.

Въ населенитѣ мѣста, където има околийски комисаръ, той изпълнява службата и на общински комисаръ.

Областнитѣ и околийски комисари, както и всички други служители при Главното комисарство и комисарствата, независимо отъ това дали се издържатъ отъ общинитѣ или държавата, се назначаватъ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

Въ общини съ население надъ 5.000 души жители, въ които нѣма околийски комисаръ, службата общински комисаръ се изпълнява отъ секретаря на общината.

Въ общини съ население по-малко отъ 5.000 души жители, службата общински комисаръ на снабдяването, се изпълнява отъ общинския кметъ.

Въ дейността си по приложението на настоящия законъ, областнитѣ, околийскитѣ и общински комисарства на снабдяването, сѣ непосредствено подчинени на Министерството на търговията, промишлеността и труда — Главно комисарство на снабдяването.

Съставътъ на областнитѣ и околийскитѣ комисарства на снабдяването, се опредѣля съ заповѣдъ на Министра на търговията, промишлеността и труда, възъ основа на бюджета на Главното комисарство на снабдяването.

Околийскитѣ и общински комисарства на снабдяването, се издържатъ отъ общинитѣ, въ които се намиратъ, като въ издържката на околийскитѣ комисарства взематъ съответно участие всички общини, влизащи въ състава на околийското комисарство“.

§ 7. Къмъ чл. 8 се прибавя нова алинея I-ва:

„Областнитѣ комисари на снабдяването упражняватъ ръководство и надзоръ надъ околийскитѣ и общински

комисари на снабдяването въ областта относно правилното провеждане на службата, свързана съ приложението на настоящия законъ.

Въ чл. 8 следъ думитъ: „задачитъ на“, следватъ думитъ: „околийскитъ и“.

Въ буква „д“ на сѣщия членъ следъ думата „труда“ следва тире и думитъ: „Главно комисарство на снабдяването“.

§ 8. Въ алинея I-ва на чл. 9 думитъ: „въ градскитъ общини“ се замѣнятъ съ думитъ „околийскитъ и“.

Въ сѣщата алинея думитъ: „комитети по снабдяването“ се замѣнятъ съ думитъ: „разпредѣлителни комитети“.

Въ алинея II-ра на сѣщия членъ думата „комисията“, се замѣня съ „комитета“.

§ 9. Ал. I-ва на чл. 10 се заличава.

§ 10. Въ чл. 12 последнитъ думи: „посоченъ отъ тѣхъ“, се замѣнятъ съ думитъ: „на обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

§ 11. Въ чл. 13 предъ думата „общинскитъ“, се поставятъ думитъ: „околийскитъ и“.

Сѣщото допълнение се прави и въ забележката къмъ този членъ.

§ 12. Следъ алинея I-ва на чл. 18, се прибавя нова ал. II-ра:

„Споредъ характера на търговията и случая, стоката въ търговско обръщение може да се движи най-много отъ вносителъ или производителъ на търговецъ на едро; отъ търговецъ на едро на търговецъ на дребно и отъ търговецъ на дребно на потребителъ. При особени случаи, когато се налага, може да се допустне отклонение отъ това правило само съ заповѣдъ на Министра на търговията, промишлеността и труда“.

Алинея II-ра на чл. 18 става алинея III, а алинея III-а — алинея IV-а.

§ 13. Въ чл. 25 и 27 предъ думата „общинскитъ“ се поставятъ думитъ: „околийскитъ и“.

§ 14. Алинея I-а на чл. 30 се измѣня така: „който не даде следъ поискване сведения на органитъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда за стопанската си дейностъ или за наличноститъ отъ стоки които притежава, държи или управлява се наказва съ глоба отъ 1.000 до 100.000 лева“.

§ 15. Чл. 31 се измѣня така: „Който укрива стоки или производствени съоръжения отъ деклариране, се наказва съ глоба отъ 1.000 до 100.000 лева“.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който укрива стоки отъ задължителна продажба или отказва да ги продава.

Укриване има и когато лицето не държи стокитъ въ помѣщенията, въ които упражнява занаятието си или въ прѣварително посоченитъ отъ него на властѣта мѣста.

Ако стойността на стокитъ и производствени съоръжения надминава сумата 5.000 лева, наказанието е: тъмниченъ затворъ и глоба отъ 10.000 до 100.000 лева или едно отъ дветѣ наказания.

Ако сѣщата стойностъ надминава сумата 30.000 лева или подсѣдимиятъ е осѣденъ по този членъ отъ закона, наказанието е строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба до 200.000 лева, но не по-малко отъ двойния размѣръ на сѣщата стойностъ.

Бѣде ли тази стойностъ по-голяма отъ 500.000 лева, наказанието е доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ и глоба равна на двойния размѣръ на тая стойностъ или смъртъ.

§ 16. Ал. I-а на чл. 32 се измѣня така: „който по какъвто и да било начинъ подбужда нѣкого да укриве, унищожи или повреди, стоки или производствени съоръжения, или да продаде на цени по-високи отъ опредѣленитъ, или да затвори заведението си, се наказва съ тъмниченъ затворъ и глоба отъ 1.000 до 100.000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание“.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който разпространява невѣрни слухове, факти или обстоятелства съ цель да предизвика покачване на ценитъ, да смутятъ снабдяването или да създадатъ недовѣрие въ органитъ на снабдяването“.

§ 17. Създава се новъ членъ 32-а: „който въ неподчинение на разпорежданията на властѣта досежно ценитъ или разпредѣлението, или въ очакване на по-голѣми печалби, затвори временно заведението си се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба до 100.000 лева“.

§ 18. Въ чл. 33 наказанието се измѣня на строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба отъ 5.000 до 200.000 лева.

§ 19. Чл. 34 се измѣня така: „който съ цель да набави на себе си или за другитъ незаконна печалба съставя

или използва неистински документи, за да опредѣли невѣрно цистуемата или продажната цена на произведени или купени предмети, стоки или услуги се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба отъ 5.000 до 100.000 лева, ако не подлежи на по-голямо наказание“.

Съ сѣщото наказание подлежи и онзи, който съ цель да увеличи цистуемата или продажната цена на купени или произведени стоки, продава последнитъ не по реда на чл. 18, ал. II, отъ настоящия законъ“.

§ 20. Въ чл. 36, ал. I, думитъ: „или съ печалба по-висока отъ допустимата“ се премахватъ, а следъ думитъ: „вмѣсто друго“, се прибавятъ думитъ: „или продава количество по-малко отъ заплатеното“.

Ал. III на сѣщия членъ се измѣня така: „ако при продажби надъ опредѣленитъ цени или чрезъ заблуждение относно вида, качеството и количеството на стоката, продавачтъ е осѣществилъ незаконно печалба надъ 1.000 лева или ако подсѣдимиятъ е осѣжданъ по този членъ отъ закона наказанието е строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба до 200.000 лева“.

Бѣде ли незаконната печалба по-голяма отъ 100.000 лева наказанието е доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ или смъртъ и глоба до 300.000 лева или смъртъ“.

§ 21. Чл. 37 се измѣня така: „който съзнателно поврежда или унищожава стоки съ опредѣлена цена се наказва съ тъмниченъ затворъ или глоба отъ 10.000 до 100.000 лева“.

Ако стойността на повреденитъ или унищожени стоки надминава 30.000 лева или ако подсѣдимия е осѣжданъ по този членъ на закона наказанието е строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ 5 години и глоба до 200.000 лева, но не по-малко отъ двойния размѣръ на сѣщата стойностъ“.

Бѣде ли тази стойностъ по-голяма отъ 300.000 лева наказанието е доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ и глоба равна на двойния размѣръ отъ стойността на повреденитъ или унищожени стоки, или смъртъ“.

§ 22. Въ чл. 38 думата „съзнателно“ и думитъ: „максимални или пѣкъ купува стоки въ количества по-голѣми отъ опредѣленитъ максимални“ се заличаватъ.

Къмъ сѣщия членъ се добавя ал. II-а съ следната редакция: „Нарушителтъ не се наказва, ако преди да се открие деянието съобщи на властѣта за заплатената цена или възнагрѣдението“.

§ 23. Прибавя се новъ членъ 38-а: „наказва се съ глоба до 10.000 лева онзи:

а) който се запасява съ предмети или стоки за лично или на негови близки употребления въ повече отъ опредѣленитъ за това норми;

б) който купува предмети или стоки за лично, или за негови близки употребление въ количество по-голѣми отъ допустимитъ“.

Ако стойността на запасенитъ или закупени въ повече отъ допустимото количество предмети и стоки надминава сумата 5.000 лева, наказанието е глоба до 30.000 лева“.

§ 24. Чл. 39 се измѣня така: „търговецъ, индустриалецъ или занаятчия, който не изпълни дадения му нарядъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда или неговитъ органи се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба отъ 10.000 до 200.000 лева“.

Съ сѣщото наказание се наказватъ и онѣзи длѣжностни и частни лица, които станатъ причина да се забави изпълнението на възложенъ нарядъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда или неговитъ органи“.

Бѣде ли това извършено по непредпазливостъ наказанието е глоба до 100.000 лева“.

§ 25. Въ чл. 42 следъ думата „карта“ се добавя или представи чужда такава“.

§ 26. Следъ чл. 42 се добавятъ нови членове:

Чл. 42-а: „търговецъ или занаятчия, който като продава стоки или произведения подъ режимъ на разпредѣление, не се отчете съ съответнитъ отрѣзъци отъ разпредѣлителни карти или по другъ начинъ оперѣленъ отъ органитъ на комисарството се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години и глоба отъ 5.000 до 200.000 лева“.

На сѣщото наказание подлежи и онзи, който за да се отчете представи отрѣзъци и други книжа, които е получилъ отъ трето лице, безъ да е далъ срещу тѣхъ съответното количество стока“.

Чл. 42-б: „който не се отчете въ дадения му отъ комисарството на снабдяването срокъ за предаденитъ отъ него стоки поставени подъ режимъ на разпредѣление се наказва съ глоба до 100.000 лева“.

Чл. 42-в: „който по противозаконен начин се снабди с разпределителна карта или други разрешителни документи даващи право на получаване продукти или стоки, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с тъмничен затвор“.

§ 27. Въ чл. 50 думитъ: „отъ 1.000“ се заличаватъ.

§ 28. Чл. 51 се измѣня така:

„Всички предмети и стоки, обектъ на престѣпленията, посочени въ чл. 31, 32-а, 34 ал. II, 36, 38, 38-а и 40 се поставятъ подъ възбрана и се конфискуватъ въ полза на изравнителния фондъ на ценитъ.“

Независимо отъ горното, при констатирани нарушения по настоящия законъ, които се наказватъ съ тъмничен затворъ или по-големо наказание, Министерътъ на търговията, промишлеността и труда може да постанови да се конфискуватъ въ полза на сѣщия фондъ всички притежавани отъ нарушителя, въ връзка съ упражняваното отъ него занаятие стоки, материали и производствени съоръжения, а така сѣщо и помѣщенieto, въ което нарушителятъ упражнява занаятието, ако то е негова собственост, както и да лиши нарушителя отъ правото да упражнява занаятието си или да затвори заведението му временно или завинаги.

Ако Министерътъ на търговията, промишлеността и труда не постанови друго, докато постановлението за конфискацията по ал. II влѣзе въ сила, стокитъ и материалитъ се продаватъ, а заведенiята (включително и когато се конфискуватъ само производственитъ имъ съоръжения) се мобилизиратъ граждански, ако това е отъ значение за народното стопанство.

Постановлението за конфискация остава въ сила, ако обвинението завърши съ осъждане за деяние, за което е предвидено тъмничен затворъ или по-тежко наказание, а въ всички други случаи то се отмиъня отъ сѣда“.

§ 29. Чл. 52 ал. I-а се измѣня така:

„престѣпленията и нарушенията по този законъ се констатираатъ съ актъ отъ органитъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и другитъ държавни и общински органи натоварени отъ това министерство съ приложенията на настоящия законъ.“

Ал. последна на сѣщия законъ се измѣня така: „за деянията, за които се предвижда като главно наказание само глоба актоветъ сѣставляватъ пълно доказателство за извършеното нарушение до доказване на противното“.

§ 30. Чл. 53 се измѣня така: „за нарушенията на настоящия законъ, които се наказватъ само съ глоба, като главно наказание, наказателнитъ постановления се издаватъ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда или упълномощено отъ него длъжностно лице.“

Наказателнитъ постановления, съ които се налага само глоба до 5.000 лева не подлежатъ на никакво обжалване.

Въ всички други случаи наказателнитъ постановления се обжалватъ по реда на книга 6-а, гл. 5-а отъ закона за наказателното съдопроизводство. Присъдата на въззивната инстанция не подлежи на обжалване. Обжалването на постановленията не спира тѣхното изпълнение.“

§ 31. Чл. 54 се измѣня така: „когато нарушението на закона се извърши отъ дружества или сдружения глобата се налага солидарно на провиненото дружество или сдружение и на лицата, които сѣ действували отъ негово име, а наказанието затворъ се налага на извършилитъ лично“.

§ 32. Въ чл. 55 думитъ: „влѣзли въ законна сила“ се заличаватъ. Вмѣсто думитъ: „сѣответната община“, се поставятъ думитъ: „изравнителния фондъ на ценитъ“.

§ 33. Чл. 56 се измѣня така: „по дѣлата за престѣпления по настоящия законъ, за които се предвижда наказание тъмничен затворъ се прилагатъ правилата на поддѣление I отъ глава 6-а, книга 6-а на закона за наказателното съдопроизводство, а за тѣзи за които се предвижда строгъ тъмничен затворъ или по-големо наказание се прилагатъ правилата на чл. чл. 651, 652, 653, 655 и 656 отъ закона за наказателното съдопроизводство“.

§ 34. Въ чл. 57 предъ думата „общинскитъ“ се поставятъ думитъ: „околийскитъ и“.

§ 35. Чл. 60 се измѣня така: „Министра на търговията, промишлеността и труда може да прехвърли съ писмена заповѣдъ нѣкои отъ правата, които има по настоящия законъ върху длъжностно лице отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, или на областнитъ, околийскитъ и общинскитъ комисари на снабдяването“.

§ 36. Въ чл. 61 следъ думата „скѣпотията“ следватъ думитъ: „чл. чл. 44, 45 и 55 отъ закона за гражданската мобилизация, ал. ал. III и IV отъ чл. 16-е на закона за защита на държавата.“

Въ ал. I на чл. 46 отъ закона за гражданската мобилизация думитъ: „предмети и стоки“ и ал. II изцѣло се заличаватъ.

Къмъ чл. I отъ наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни, следъ точка 15 се добавя точка 16, съ следното съдържание: „производителъ, който укрива, недекларира или не предава произведения отъ земеделски или животински произходъ, които сѣ монополъ на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни.“

Ако стойността на тѣзи произведения надминава 5.000 лева, размѣртъ на глобата е отъ 10.000 до 30.000 лева, но не по-малко отъ двойния размѣръ на сѣщата стойностъ.

При тѣзи нарушения произведенията, заедно съ сѣдметъ, въ които се намиратъ, се конфискуватъ въ полза на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни.

За нарушенията на отдѣлнитъ наредби, заповѣди и др., които се наказватъ, сѣгласно отмиъненитъ текстове, посочени въ ал. I, наказанието се опредѣля по настоящия законъ, при сѣответно спазване на чл. 2, ал. II, отъ наказателния законъ“.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавен вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагае на Нашия Министеръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 10 юлий 1942 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество, рѣка написано:

„Борисъ III“

Приподписалъ,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Н. Захариевъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 7174 на 13 юлий 1942 г.

Пазителъ на държавния печатъ

Министъръ на правосѣдието: Д-ръ К. Партовъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя, рѣка написано:

„Одобрено Борисъ III“

## Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1332

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложения указъ, да утвърдите закона за измѣнение и допълнение на законитъ: за осигуряване на снабдяването и регулирането на ценитъ, за гражданската мобилизация, за защита на държавата и наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни, приетъ отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ четвъртата му извънредна сесия, въ 10-то заседание, държано на 1 юлий 1942 година.

Гр. София, 9 юлий 1942 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Н. Захариевъ

1—(Б 5874)—1

## Постановление на Министерския съветъ

№ 3720

За Министерството на търг., промишлеността и труда

Централно управление

Копие: гражданска мобилизация

На № 1328 отъ 7 юлий 1942 год.

36 постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 8 юлий 1942 година протоколъ № 92

За да се осигури правилната и нормална работа въ занаятчийскитъ и индустриални предприятия за бомбони и всѣкави други захарни издѣлия следъ временната забрана за произвеждането на тѣзи издѣлия и на основание чл. чл. 17 и 29 отъ закона за гражданската мобилизация, одобрява се следното:

1. Мобилизиратъ се граждански до 1 октомврий 1942 г. всички работници при индустриалнитъ и занаятчийски заведения и предприятия за бомбони и всѣкави други захарни издѣлия, включително освободенитъ по поводъ заповѣдъ № 3753 отъ 13 юний 1942 година на Министра на търговията, промишлеността и труда, обнародвана въ „Държавен вестникъ“, брой 129/1942 година.

2. Задължават се работодателите да плащат до 1 октомври 1942 година на мобилизираните работници, освободени по повод горната заповед, надницата получавана от тях на 13 юни 1942 година.

3. Освободените по повод горната заповед граждани мобилизирани работници подлежат на настаняване на работа до 1 октомври 1942 година в други производствени клонове, включително и в граждански мобилизирани предприятия и в земеделски стопанства.

Настанените на работа получават съответната за работата надница от предприятията или стопанствата, където работят, и не получават надница по т. 2.

4. Грижата за настаняване на тези работници се възлага върху органите на Главната дирекция на труда, при съдействието на органите на Българския работнически съюз и на самите заинтересувани работодатели.

5. Неоснователно отказалите да отидат на посочената им работа се лишават от правото на надницата предвидена в т. 2.

Причина за отказ може да бъде само неотговарящи за предлаганата работа физически сили или болест, установени от инспектор-лѣкар при съответната инспекция на труда, ако няма такъв от фабричния или заводски лѣкар, а ако няма и такъв — от лѣкар на държавна или общинска служба.

6. През това време на мобилизираните и освободените по повод горната заповед работници може да бъде даден следният се платен домашен отпуск.

7. Мобилизираните по настоящето постановление работници могат да бъдат демобилизирани от съответната инспекция на труда и освободени след като получат следният им се платен домашен отпуск.

Нарушителите на настоящето постановление се наказват, съгласно глава VIII от закона за гражданската мобилизация.

Гр. София, 8 юли 1942 год.

Главен секретар на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(П 13362)—1

## Министерство на земеделието и държавните имоти

### Постановление на Министерския съветъ

№ 3643

За Министерството на земеделието и държавните имоти

Одѣление за държавните имоти

На № 12666/26 юли 1942 година.

63 постановление на Министерския съветъ, взето в заседанието му от 3 юли 1942 година, протоколъ № 90.

На основание чл. I, п. 8, от закона за бързото уреждане неотложните въпроси в освободените през 1941 година земи, одобрява се следното:

„Отстъпва се даром на дружеството на запасните подофицери в гр. Гюмюрджина, държавната сграда нахояща се в гр. Гюмюрджина, ул. „71“ № 5, бивша собственост на Мичо Зоидовъ, съзстроена площъ 84 кв. м., състояща се от единъ салонъ — кафене и единъ салонъ на горния етажъ.

Гр. София, 3 юли 1942 година.

Главен секретар на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 5876)—1

## ОКРЖЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

М-во на обществените сгради, пътищата и благоустройството

Централно управление

### ЗАПОВѢДЪ

№ 6901

Въз основа забележката къмъ таблица I от правилника за форменото облекло на служителите при Главната дирекция на обществените сгради, пътищата и благоустройството и Главната дирекция на строежите,

Заповѣдвамъ:

Да се открие къмъ същата таблица нова вертикална графа съ наименование „Дирекция за електрификация на Северна България“, съ следните групи:

Група I — директоръ.

„ II — началникъ одѣление.

„ III — инспекторъ инженеръ

„ IV — завеждащъ бюро.

„ V — бригаденъ инженеръ.

„ VI — районенъ инженеръ.

„ VII — старши инженеръ.

„ VIII — инженеръ.

„ IX — инженеръ на длѣжност срѣденъ техникъ.

„ X — срѣденъ техникъ.

„ XI — срѣденъ техникъ на длѣжност старши майсторъ, надзирателъ, монтьоръ.

Група XII — чертожници, ст. майсторъ.

„ XIII — шофьори.

„ XIV — монтьоръ, огнярь, машинистъ.

„ XV — прислужникъ.

Гр. София, 9 юли 1942 година.

Министръ: Инж. Д. Василевъ

1—(Б 5760)—1

## Министерство на вътрешните работи и народното здраве

Централно управление

Служби по народностните работи

### НАРЕДБА

Съгласно чл. 5 отъ закона за облекчение материалното положение на държавните, общински и други служители в Царството, иматъ право на две безплатни пътувания по Б. д. желѣзници, всички шатни държавни и общински служители, както и тези при държавните автономни учреждения, на служба в Битолска, Бѣломорска и Скопска области и в предадените къмъ Софийската област околии. Безплатните пътувания сж за отиване и връщане до избора отъ служителите мѣсто в Царството.

Началниците на гари ще издаватъ бланкови билети за безплатно пътуване въз основа на нарочни писма издавани отъ околийските управления, в районите на които служатъ чиновниците желаещи да се ползватъ отъ разпоредбите на закона.

Околийските управители издаватъ такива писма за всички служители отъ всички ведомства, освенъ тези по военното и по ведомството на Главната дирекция на Б. д. желѣзници. За служителите по военното ведомство писмата ще се издаватъ отъ командирите на самостоятелните войсковы части, а за желѣзопътните и пристанищни служители — отъ началника на Скопския и Драмския ж.-п. райони, съответно отъ Софийския районенъ инспекторъ за ж.-п. служители по линията Цариград—Бѣла-Паланка.

За да издаде единъ околийски управител писмо въз основа на което началникътъ на гарата ще връчи билетъ за безплатно пътуване, необходимо е учреждението въ което служи чиновника да направи искане за издаване на писмото. Искането се прави писмено и трѣбва да съдържа следните данни: 1) трите имена на чиновника; 2) учреждението въ което служи; 3) основната му месечна заплата по бюджета; 4) въ коя класа има право да пътува; 5) отъ коя гара да се издаде билета и до коя гара ще пътува служителя; 6) отбѣлязва се кое по редъ е пътуването отъ разрешените годишно две безплатни пътувания и 7) къде да се изпратятъ писмата, срещу които ще се издаватъ бланкови билети.

При получаването на такова искане, околийскиятъ управител нарежда незабавно попълване и изпращане на два броя отъ писмото по приложения къмъ тази наредба образецъ. Всѣко писмо трѣбва да има подписъ, номеръ и дата и да бъде скрепено съ печата на околийското управление отъ където се издава. То се издава въ два еднообразни екземпляра, единиятъ отъ които се задържа въ гарата и прилага къмъ кочана на бланковия билетъ, а другиятъ остава въ пътуващия, за легитимиранъ през време на пътуването. Освенъ бланковия билетъ и издаденото отъ околийския управител писмо, всѣки служител през време на пътуването трѣбва да представи и лична карта.

4. Билетите се издаватъ само за пътуване по най-късия пътъ между двете крайни на пътуването гари. Прекъсването на пътуването не се разрешава. Всѣки билетъ се издава за класа, въ който служителътъ има право да пътува, въ зависимост отъ основната месечна заплата, която получава: на служители съ основна месечна заплата до 3.660 лв. включително, за 3 класъ; на получаващи заплата отъ 3.661 до 7.730 лв. вкл. — за втори класъ; на служители съ заплата надъ 7.731 лв. за 1 класъ. Бланковиятъ билетъ важи 15 дни включително датата на издаването му, като пътуването на връщане трѣбва да завърши до полунощъ на 15-тия день.

При издаване на билетъ за безплатно пътуване на служителитъ отъ Битолска и Скопска области, служителитъ ще заплащатъ допълнителенъ билетъ за отиване и връщане за разстоянието между гаритъ Станичане и Гърдевица. Този допълнителенъ билетъ струва, за отиване и връщане: 1 класъ 240 лева, за 2 класъ 200 лева и за 3 класъ 160 лева. Допълнителния билетъ се издава за класа, за който е издаденъ билетътъ за безплатно пътуване. Не се разрешава пътуването по линията Деде-Агачъ—Свиленградъ.

5. Подъ страхъ на наказателна отговорност, строго се забранява преостъпването на издаденитъ билети за безплатно пътуване. За да не се допустятъ използването на повече отъ две безплатни пътувания годишно, броятъ на извършенитъ презъ годината пътувания ще се следи отъ околийскитъ управители. За тази целъ смѣтитъ водятъ нарочна книга, въ която се вписватъ имената на служителитъ, на които се издаватъ писма за снабдяване съ билети за безплатно пътуване.

Въ случай, че на нѣкой служителъ се издадатъ писма за повече отъ две безплатни пътувания годишно, или ако се издаде такава писмо на лице, което нѣма право да пътува, независимо отъ отговорността на длъжностното лице което е издало писмото и на лицето което пътува, стойността на издадения билетъ ще се заплаща отъ околийския управителъ, който е подписалъ.

6. Всѣко писмо за снабдяване съ билетъ важи за срокъ най-много 1 месецъ отъ датата на издаването му.

7. Тази наредба се издава на основание чл. 7 отъ закона за облекчение материалното положение на държавнитъ, общински и други служители въ Царството и влиза въ сила отъ 15 юлий 1942 год.

Препишъ отъ нея да се изпрати на околийскитъ управители отъ освободенитъ презъ 1941 година земи, за изпълнение и на всички министерства — за сведение и съответно разпореждане.

Министъръ: П. Д. Габровски

М. В. Р. Н. З.  
Околийско управление  
№ . . . . .

До Началникъ гара . . . . .

Гр. . . . .

На основание чл. 5 отъ закона за облекчение материалното положение на държавнитъ, общински и други служители въ Царството и окр. № III, 214—379 отъ 9 юлий 1492 г. на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата (ОП бр. 28), моля на . . . . .

. . . . . чиновникъ при (вписва се учреждението въ което служи), издайте билетъ за безплатно пътуване отъ гара . . . . .

. . . . . до гара . . . . . и обратно. Служителътъ получава основна месечна заплата . . . . . лева и има право да пътува въ . . . . . класъ.

Удостоверявамъ, че настоящето пътуване презъ 194 . . . . . год. . . . . (отбѣлязва се кое по редъ е пътуването) отъ разрешенитъ му годишно две безплатни пътувания.

Това писмо важи за снабдяване съ билетъ въ срокъ най-много единъ месецъ отъ датата на издаването, вкл. този день.

Околийски управителъ:

печать на окол. управление.

1—(Б 5842)—1

## Министерство на финанситъ

Дирекция на държавнитъ привилегии и акцизитъ

## ОКРЪЖНА НАРЕДБА

№ 125—А

До г-да акцизнитъ и данѣчни началници — До г-да ревизоритъ по д. п. и акцизитъ. — До г-да общинскитъ кметове и кметски намѣстници. — Копие: Дирекция на митнитъ. — Централно управление на Българската народна банка. — Върховната смѣтна палата.

Въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 150 отъ 11 юлий 1942 г. е публикуванъ закона за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за д. п. а. и патентитъ.

На длъжностнитъ лица, до които е адресирано настоящето, предстои да приложатъ прокаранитъ съ казания законъ измѣнения и допълнения. Поради това, задължавамъ смѣтитъ да прочутъ добре новитъ положения на въпросния законъ и въ рамкитъ на постановленията, които се даватъ съ настоящето, да взематъ веднага съответнитъ мѣрки за прилагането му.

Закона влиза въ сила отъ деня на публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“, съ нѣкои изключения указани въ самия законъ.

По § 1. Споредъ действащия законъ за д. п. а. и патентитъ, държавата си е запазила изключителното право да внася, да фабрикува и да продава на едро въ страната: кибритъ отъ всѣкакъвъ видъ, карти за игра, цигарена хартия и гилзи за папириси.

Съ сегашното измѣнение на закона, това нейно право се разширява и върху машинкитъ (запалкитъ), които могатъ да служатъ за палене, както и върху захарина.

Съ прокарването това измѣнение на закона за д. п. а. и патентитъ, още не значи, че запалкитъ и захарина сѣ свободни за употребление въ страната. Напротивъ, тѣ сѣ оставатъ забранени, докато държавата разреши употреблението имъ и установи начина за това, както и начина за производството, вноса и продажбата имъ и контролтъ, който ще се установи върху тѣхъ.

По § 2. Съ целъ да се опредѣли ясно и безспорно понятието „запалка“ и „части отъ запалка“, както и да се даде възможностъ за издаване наредби по контролтъ, който следва да се упражнява при евентуалното пускане въ употребление машинкитъ (запалкитъ) за палене, прокарано е измѣнението на чл. 15 отъ закона, споредъ което Министерътъ на финанситъ ще опредѣля какъвъ видъ машинки (запалки) за палене могатъ да бждатъ пуснати въ употребление, както и държавния знакъ, който смѣтитъ ще носятъ.

По § 3. Поради това, че акциза на вината и материалитъ, се разпредѣля и внася, въ зависимостъ отъ реколтата, по нѣколко смѣтки и, че при връщане на неправилно събранъ акцизъ се налага да се изготвятъ нѣколко описа съ документи, по които следва да се издадатъ и нѣколко платежни заповѣди, а това усложнява работата по изчислението и връщането на суми за акцизъ на вина и материали, прокара се измѣнението ал. IV на чл. 28 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, споредъ което, за въ бждеще, връщането на суми за акцизъ на вина и материали ще става направо отъ данѣчнитъ управления, по реда за връщане прѣжитъ данѣци (съ записи обр. 10) отъ събранитъ суми за акцизъ презъ изтеклия месецъ.

Трѣбва да се забележи, че се касае само за връщане акцизъ на вина и материали, но не и за други суми, за акцизъ, за които остава досегашния редъ на връщане. Независимо отъ това касае се само до измѣнение ал. IV на чл. 23, следователно въ останалата си частъ чл. 28 не се измѣня и всички преписки за връщане на неправилно събранъ акцизъ ще се разглеждатъ и разрешаватъ само отъ министерството.

Специално за случаетъ когато се иска връщане неправилно събранъ акцизъ на вина и материали, препискитъ да се представятъ въ министерството, съ пълни сведения, както това е посочено въ окр. наредба № 149—А/940 г. По този редъ ще се връщатъ за въ бждеще всички суми за акцизъ на вина и материали независимо отъ това отъ коя реколта сѣ последнитъ, както и кога сѣ събрани и внесени.

Съ измѣнението по § 3 се предвижда щото сумитъ, които не сѣ внесени въ сроковетъ, предвидени въ закона за д. п. а. и патентитъ, да се събиратъ съ 1% лихва месечно.

Отъ самия текстъ се вижда, че лихвата 1% месечно ще се събира само въ случаетъ, когато за внасянето на сумата, закона опредѣля срокъ и когато този срокъ не е спазенъ.

По § 4. Създава се новъ чл. 30-а, който разпорежда, при Дирекцията на д. п. и акцизитъ да се учреди комисия, въ съставъ опредѣленъ отъ закона, която ще има за задача да дава мнение по въпроси повдигнати отъ Министра на финанситъ, отъ акц. администрация, отъ търговско-индустриалнитъ камари, както и отъ стопанскитъ съсловия, въ връзка съ приложението на законитъ: за д. п. а. и патентитъ, за тютюна, за засилване на държавнитъ приходи и за облагане съ данѣци, такси и други, жителитъ на освободенитъ презъ 1941 г. земи.

Съ създаването на тази комисия се цели да се въведе единство въ тълкуването и приложението на гореказанитъ закони. Решенията на комисията, следъ като бждатъ одобрени отъ Министра на финанситъ, ще бждатъ задължителни за всички власти въ страната.

По § 5. Досега, съгласно буква „а“ на чл. 52 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, гаранционни свидетелства, служещи за гарантиране плащането на акциза на изнесенитъ количества стоки и предметъ отъ фабрикитъ, можеха да издаватъ само Б. н. банка и Б. з. и к. банка.

Съ измѣнението прокарано съ § 5, това право се разширява и върху популярнитъ банки, кредитирани и кон-

тролирани от Б. з. и к. банка, направо или чрез центри-литъ и съюзитъ имъ, както и банка „Български кредитъ“, Прокарването това измѣнение на закона преследва целта да се улеснятъ фабрикантитъ при снабдяване съ гаранционни свидетелства, като си послужатъ съ популярнитъ банки и клоновѣтъ на банка „Български кредитъ“, каквито има почти въ всички по-големъ населени мѣста въ страната.

По § 6. Съгласно чл. 52 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, за улеснение на фабрикантитъ, Министърътъ на финанситъ, може да имъ дава отсрочки до 3 месеца за плащане акциза на изнесеното количество стоки и предмети отъ фабриката, ако тѣ гарантиратъ дължимата сума, по единъ отъ начинитъ, упоменати въ сѣщия чл. 52.

За така дадената отсрочка фабрикантитъ заплащатъ предварително лихва 0.7% месечно върху отсроченитъ суми, съгласно забележката къмъ чл. 53 отъ сѣщия законъ.

Съ настоящия § 6 тази лихва се увеличава, като вмѣсто 0.7% става 1% и съ това се привлича съ лихвата предвидена въ закона и за други случаи.

По § 7. Съгласно закона за измѣнение на чл. 118 отъ закона за д. п. а. и патентитъ (публ. въ „Държавен вестникъ“, бр. 200 отъ 10 септември 1941 г. (пивото се облага съ 11 лв. акцизъ на литъръ).

Съ чл. 20, буква „в“ отъ закона за задължителното застраховане на земеделскитъ култури срещу градушка („Държавен вестникъ“, бр. 33 отъ 14 февруари 1942 г.), акциза на пивото, начина отъ 14 февруари 1942 година се увеличи съ 1 лв. на литъръ въ полза на фонда „задължителна застраховка срещу градушка“. Съ § 7 отъ този законъ, акциза на пивото става 14 лв. на литъръ, като увеличението се счита отъ 6 юни 1942 година.

Новото, което е прокарано съ това измѣнение е, че акциза на пивото се събира по размѣра, реда и начина предвидени въ закона за д. п. а. и патентитъ, като при отчитане акциза, отъ 14 лв. на литъръ пиво — 13 лв. се внасятъ въ приходъ на държавното съкровище и 1 лв. въ приходъ на фонда „Задължителна застраховка срещу градушка“. Размѣрътъ на акциза на пивото, отъ 14 лв. на литъръ, включва и акциза по чл. 20, буква „в“ отъ закона за задължителното застраховане на земеделскитъ култури срещу градушка (гледай § 33).

По § 8. За да се даде възможност на държателитъ, на индустриалнитъ и други заведения и сгради, имащи леснозапалителни материали, да се снабдятъ съ специални пожарогасителни апарати, пълнени съ въглероднокислота, за да се даде възможност за широкото употребление на тѣзи апарати, действащи ефикасно срещу пожаръ, съ § 8 отъ закона е предвидено да бѣде освободено отъ акцизъ и общински налогъ, въглеродния двуокисъ, предназначенъ за пълнене на пожарогасители.

Начинътъ на освобождаване отъ акцизъ и общински налогъ на въглеродния двуокисъ, за тѣзи апарати ще бѣде определенъ отъ министерството, което ще издаде специална наредба до контролоритъ при въглероднокислитъ фабрики.

По §§ 9 и 10. Съ чл. 20, буква „в“ отъ закона за задължителното застраховане на земеделскитъ култури срещу градушка, се предвижда събирането акцизъ върху една частъ отъ вината и материалитъ, отъ които се вари ракия. Понеже вината и материалитъ се облагатъ съ акцизъ съгласно разпоредбитъ на закона за д. п. а. и патентитъ, съ настоящето измѣнение се цели, облагането и събирането на акциза да става въз основа и по реда на сѣщия законъ, като събрания акцизъ, безразлично отъ коя реколта съ вината и материалитъ, за които е събранъ, се разпредѣля и внася по съответнитъ смѣтки, както това е показано въ §§ 9 и 10. Освенъ това, сливането на акциза ни дава възможностъ да се води въ обща смѣтка и ни улеснява при внасянето му, както и при връщането на неправилно събрани суми.

Предвижда се сѣщо така, съответно увеличение и на акциза на чуждестраннитъ вина.

Разпредѣлението и внасянето на акциза по съответнитъ смѣтки, въ проценти както това е показано въ §§ 9 и 10, ще става само за събрания суми следъ 1 юли 1942 г., безразлично за коя реколта вина и материали се отнася акциза.

Досега къмъ буква „а“ на чл. 222 отъ закона за д. п. а. и патентитъ бѣха причислени само кашитъ отъ ябълки, круши и кумбули (джанки). Съ настоящето измѣнение къмъ тѣхъ се причисляватъ и кашитъ отъ череша, отъ ягоди и отъ праскови, които, обаче, ще се облагатъ съ акцизъ по размѣритъ предвидени въ сѣщия чл. 222, буква „а“, начина отъ реколта 1942 г. Сѣщото се отнася и за акциза на джибритъ, изцедени отъ мѣстата на които акциза става 1.20 лв. начина отъ рек. 1942 година.

Въ последнитъ години, благодарение засиленото производство на десертни грозда, при манипулиране последнитъ да се пригодятъ за износъ, оставатъ голѣми количества отпадачи или както въ обосновения говоръ се нарича „шкартъ“. Тѣзи отпадачи не могатъ да бѣдатъ оползотворени, освенъ ако бѣдатъ приготвени на мармаладъ или да бѣдатъ изварени на ракия. Обикновено, гроздето, което се бере за износъ, не е напълно узрѣло и следователно отпадацитъ, които оставатъ при манипулирането му, не могатъ да се третиратъ като гроздова каша, тъй като отъ тѣхъ не може да се произведе качествено вино затова съ настоящето измѣнение на закона тѣ (отпадацитъ), както и градобитното грозде, сѣ поставени като отдѣлни видове материалъ за варене на ракия и се облагатъ съ акцизъ по размѣра определенъ въ чл. 222, буква „г“ на закона. Досега, благодарение на нѣколкото измѣнения размѣра на акциза на вината и материалитъ отъ които се вари ракия, допускаха се много грѣшки, при разпредѣление сумитъ по разнитъ смѣтки. Сега, както това се каза по-горе, процентитъ по които ще се разпредѣля и внася акциза събравъ следъ 1 юли 1942 година сѣ строго установени, въ §§ 9 и 10 на настоящето измѣнение и министерството се надява, че съответнитъ длъжностни лица ще положатъ грижи да проучатъ и изпълнятъ добре постановленията на закона.

За да се избѣгнатъ грѣшки при вносъ на акцизъ отъ частни лица, умолява се Б. н. банка да разпреди до клоновѣтъ и агентуритъ си въ страната да не приематъ суми за акцизъ на вина и материали, внасяни отъ лозаропроизводители и търговци, а само отъ държавнитъ бирници или други органи на акцизната (данъчната) или митнишката властъ и отъ спиртоваритъ, като внасятъ листове за вноса на последнитъ бѣде парафиранъ съ подписъ, дата и печатъ отъ държавния контролоръ при спиртоварницата.

По § 11. По досегашния текстъ на чл. 225 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, забранено е произвеждането, държането и пренасянето, съ цель за търговия, на вино, което се добива отъ ферментацията на джибри отъ прѣсно грозде, доливани съ вода, съдържащи или не захаръ и други сладини, като се допуска произвеждането на такова вино до 500 литри за домашно употребление на винопроизводителитъ.

Съ настоящето измѣнение на закона се забранява въобще производството, държането и пренасянето на вино добито отъ ферментацията на джибри отъ прѣсно грозде, доливани съ вода съдържащи захаръ, медъ или други сладини, или тъй нареченото петитно вино. Постановленията на закона, за преследване производството, държането и пренасянето на вино, добито отъ ферментацията на джибри отъ прѣсно грозде доливани съ вода, но безъ захаръ или други сладини, или както се нарича още „второ вино“ или „пикетъ“ сѣ премахнати. Това не значи, обаче, че това вино е позволено, тъй като производството му и пр. остава да се преследва отъ органитъ на агрономическата властъ съгласно закона за вината, спиртнитъ напитки и оцета.

Измѣнението този текстъ на закона се наложи отъ обстоятелството, че при тъй разрастналото се лозарство у насъ, при наличността на толкова много натурални вина, не трѣбва да се допуска производството на изкуствени вина, още повече, че тѣ се произвеждатъ обикновено по-късно, следъ привършване на общото измѣрване и за това контролирането имъ е мѣчно, поради което не може да се въведе облогъ на тѣхъ. Пикетнитъ вина пъкъ се мѣчно установяватъ, защото преследването имъ трѣбва да става докато сѣ още въ джибритъ, а тамъ именно не може да се постави граница между пикетното вино и вода, съ която сѣ залети джибритъ за по-добро имъ съхранение. Това е причина мнозина винопроизводители да изпитватъ много тежкитъ наказания по закона, може би безъ вина, а други които умишлено произвеждатъ такива вина, дори и съ цель за търговия, избѣгватъ санкциите на закона поради липса на възможностъ да се установи вината имъ.

По § 12. Практиката отъ миналото показва, че нѣкои отъ общинскитъ кметове удѣлжаватъ, безъ нужда, срока за деклариране вината и материалитъ, често пѣти до края на м. ноември, други и презъ м. декември и съ това затрудняватъ (забавятъ) общото измѣрване. Съ прокараното измѣнение на чл. 229 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, се поставя ограничението, срока въ който трѣбва да се подадатъ декларации обр. № 1 не може да бѣде по-големъ отъ 10 дни следъ привършване общия гроздоберъ въ населеното мѣсто. Подъ привършване общия гроздоберъ въ дадено населено мѣсто, трѣбва да се разбира она денъ, въ който по общо разбиране, гроздобера привършва, т. е. ако въ дадено населено мѣсто лозята сѣ обрани и сѣ останала само нѣкои десертни лозя необрани или винени та-

кива, чийто собственици по свои съображения желаят гроздето да стои още на лозите, безспорно ще трябва да се счита, че общия гроздобер е привършен и от датата на привършването му най-късно в 10-дневен срок декларирането трябва да стане. Общинските кометове, които не изпълняват това нареждане на закона, ще се считат, че умислено прѣчат на работата по измѣрването и срещу тѣхъ ще се постѣпва много строго, затова пѣкъ акцизните (данѣчните) органи, натоварени съ измѣрването и контролътъ по службата, ще трябва да бѣдатъ особено внимателни и съ една обективна преценка да следятъ за приложението на закона, изхождайки всички отъ смисъла вложонъ въ това измѣнение, като положатъ грижи да защитятъ интереситъ на службата, само когато се убедятъ, че тя умислено се събѣа.

По § 13. Досегашнитъ разпоредби на ал. ал. II и III на чл. 235 отъ закона неможаха да добиятъ практическото приложение, главно поради голѣмия брой на производителитъ, които унищожаватъ джибритъ си, поради различнитъ моменти въ които става пресоването на джибритъ и поради несѣответствието на предвидения въ закона процентъ добито вино, при различнитъ начини на пресоване джибритъ.

За да се избѣгне тази неправилностъ, която не само затруднява работата на комиситъ по общото измѣрване, но ги кара често пѣти да „оформятъ“ само унищожението на джибритъ и измѣрването на добитото отъ тѣхъ вино, съ измѣнението на закона се предвижда на основание писмено искане на притежателя на джибритъ комиситъ само да констатира, че джибритъ сѣ пресовани до положение на негодностъ за изваряване, а ако не сѣ пресовани да бѣдатъ унищожени, по досегашния редъ (чрезъ разхвърляне, заливане и пр.), отъ собственика имъ. За тази си констатация прави кратка бележка, върху подадената молба, която се скрепя съ датата и подписитъ на членоветъ на комиситъ и прикрепя къмъ декларацията обр. 1, върху която, въ графата „джибри“ се прави сѣщата бележка и по сѣщия начинъ.

Виното добито отъ пресованитъ джибри се декларира, заедно съ останалото редовно вино и се измѣрва и задѣлжава съ акцизъ на общо основание.

По § 14. Поради това, че отпадатитъ (шкартъ) отъ десертно грозде, както и градобитното грозде се явяватъ често пѣти въ голѣми количества и то обикновено презъ втората половина на м. септемврий и цѣлия м. октомврий, и че изваряването имъ е най-удобно да се извърши веднага, следъ ферментацията имъ, и то за да бѣдатъ подобро оползотворени и за да се освободятъ за гроздобера съдоветъ, които заематъ, съ измѣнението по § 14 отъ закона се дава право на Министра на финанситъ да разрешава изваряването имъ и следъ 27 септемврий, при условие изваряването да продължи до момента на започване редовния гроздоберъ въ населеното мѣсто.

Тъ ва значи, че на 27 септемврий всѣка година казанитъ се запечатватъ и изваряването е забранено до привършване на общото измѣрване, въ дадено населено мѣсто. По изключение, обаче, само съ разрешение на Министра на финанситъ, отдѣлни лица, които иматъ ферментирала каша съ отпадатитъ отъ десертно грозде или отъ градобитно грозде, могатъ да изварятъ тѣзи материали и следъ 27 септемврий. Подъ понятието „редовенъ гроздоберъ“ трябва да се разбира момента, когато започва масово беридбата въ лозята, но не и тогава, когато се бере десертно грозде за изваряване, или десертно и винено грозде за продажба на вътрешния пазаръ за консумация като грозде.

По § 15. Казанитъ за варене на ракия се контролиратъ, чрезъ запечатване и поради обстоятелството, че почти презъ цѣлата година, въ различнитъ краища на страната, има материали за изваряване, то за да не се затруднява производството, съ § 15 отъ закона се отмѣняватъ сроковетъ за изваряване, предвидени въ чл. 243 отъ закона, който се отмѣнява.

По § 16. Предвидъ измѣнението на чл. 222 отъ закона за д. п. а. и патентитъ (гледай § 9) съ което кашата отъ череша, ягоди и праскови, начина отъ реколта 1942 год. се причисли за облагане къмъ буква „а“ на чл. 222, джибритъ послучиха едно увеличение на акциза, а отпадатитъ отъ десертното грозде и градобитното грозде се обособиха като отдѣлни видове каша за изваряване на ракия, наложи се измѣнението на рандемана предвиденъ въ чл. 248 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, както това е показано въ § 16 отъ измѣнението. Това се наложи и отъ обстоятелството да се получи резултатъ възможно най-близкъ до действителния, а сѣщо така да се нагоди облагането на базитъ на алкохолното съдържание.

Измѣнението на закона, прокарано съ § 16 ще се прилага отъ деня на влизане въ сила на закона (датата на пу-

бликуването му) и то за материалитъ, които ще бѣдатъ изварени следъ тази дата.

Съ сѣщия § 16 се измѣнява и ал. III на чл. 231 въ смисълъ, че при измѣрване на джибритъ, отъ които виното още не е отдѣлено, приема се за джибри 40% отъ общото количество на виното и джибритъ. При това положение, когато ще се измѣрва сѣдъ съ вино и джибри, следва да се приеме, ако не е отточено вино отъ смѣста, че сѣда съдържа 40% джибри и 60% вино.

По § 17. Сроковетъ „1 февруарий и 1 юлий“ по чл. 251 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, се замѣнятъ съ „20 февруарий и 20 юний“ по съображения да съвпадатъ съ тѣзи по закона за събиране на прѣжитъ данѣци.

Това измѣнение ще се прилага за вината и ракиитъ отъ рек. 1942 г. и насетне, тѣй като закона влиза въ сила следъ като тѣзи срокове за рек. 1941 г. сѣ изтекли.

По § 18. Съ прокараното измѣнение на закона, по този параграфъ, се цели да се освободятъ питейнопродавитъ отъ задѣлжението да представятъ ежегодно голѣмъ брой документи, за чието снабдяване се изисква много трудъ и време, както отъ страна на питейнопродавитъ, така сѣщо и отъ страна на различнитъ органи на властѣта, натоварени съ издаването на въпроснитъ документи.

За да се постигне така поставената целъ, закона предвижда, да се представятъ, въ акцизното (данѣчно управление), еднократно, документитъ изброени въ настоящето измѣнение, въз основа на които акцизната властъ издава на питейнопродавца едно „позволително“ и едно „разрешително“. Позволителното и разрешителното сѣ по специаленъ образецъ изработенъ отъ Министерството на финанситъ и се издаватъ — първото за правотъргуване съ спиртни питиета въ дадено помѣщение (заведение) на основание документитъ посочени въ т. Б, а второто — за правотъргуване съ спиртни питиета отъ лицето, което е представило документитъ, посочени въ т. А. За питейнитъ заведения, въ които се търгува само на едро, документитъ по п. п. 3 и 4 на т. Б. не следва да се изискватъ.

Позволителното и разрешителното се обгербватъ съ по 50 лева всѣко едно, съгласно чл. 22, т. 3, буква „а“ отъ закона за гербовия налогъ.

На основание така издаденитъ „позволително“ и „разрешително“, акцизната (данѣчната) властъ издава патентъ за правотъргуване съ спиртни питиета отъ дадено лице, фирма и пр. и въ дадено помѣщение, само срещу представяне държавно и общинско бирнически удостоверения за изплатени данѣци и глоби и декларация, обгербвана съ 5 лв. подадена отъ заинтересувания питейнопродавецъ, че не е лишенъ отъ граждански и политически права и не е осѣжданъ за престѣпления на затворъ повече отъ 6 месеци.

При издаването на патента, въ сѣщия да се вписватъ ясно и четливо номерата и датитъ на представенитъ отъ питейнопродавца „позволително“ и „разрешително“, както и отъ кое акцизно (данѣчно) управление сѣ издадени.

За представенитъ документи на основание на които сѣ издадени „позволителното“ и „разрешителното“, при всѣко управление да се образува досие, на всѣки питейнопродавецъ, въ което да бѣдатъ подредени и подшити представенитъ документи заедно съ вторитъ екземпляри отъ „позволителното“ и „разрешителното“. Досиетата да се подредятъ по азбученъ редъ на питейнопродавитъ, като се посочатъ тритъ имена и точнитъ имъ адреси. Всѣко досие да носи отдѣленъ номеръ отговарящъ на номера подъ който досието е записано въ специалната книга за досиетата на питейнопродавитъ.

Позволителното има валидностъ докато лицето на чието име е издадено, търгува съ спиртни питиета, въ заведението посочено въ позволителното. При смѣняване питейното заведение, питейнопродавца се снабдява съ ново позволително. Ако на едно лице (питейнопродавецъ) е издадено позволително за правотъргуване съ спиртни питиета въ дадено заведение и прекрати търговията въ сѣщото заведение и ако друго лице желае да търгува съ спиртни питиета, въ сѣщото заведение, следва да се снабди съ ново позволително. Разрешителното, обаче, е валидно за всички населени мѣста въ страната, където лицето, на чието име е издадено, би пожелало да търгува съ спиртни питиета. Чуждитъ поданици могатъ да търгуватъ съ спиртни питиета само въ градоветъ, съгласно чл. 324, ал. II, отъ закона за д. п. а. и патентитъ, затова въ издаденитъ разрешителни непременно да се посочва подачеството на питейнопродавца, като се отбѣлзва съ червено мастило.

Разрешително се издава и на пълномощницитъ, които ще търгуватъ съ чуждъ патентъ за чужда смѣтка и то въз основа на всички документи и по сѣщия редъ, както за питейнопродавитъ.

Издаването разрешително на пълномощницитъ не изключва снабдяването имъ съ нотариално пълномощно отъ

питейнопровадеща-притежател на патента, въ което пълномощно тръбва да се отбележи нумера и датата на разрешителното и отъ кое управление е издадено. За да бъде завършено отъ нотариуса пълномощното, пълномощника тръбва да представи специално удостоверение издадено отъ съответното акцизно (данъчно) управление, отъ което да се вижда, че пълномощника, е снабденъ съ разрешително за търгуване съ спиртни питиета, нумера и датата му, отъ кое управление е издадено, а също така, че е представилъ бирнически удостоверения и декларация, че не е ссжданъ, съгласно чл. 319 отъ закона.

Наследниците на умрѣли питейнопровадци, както и ликвидаторитъ на сдружението могатъ да продължатъ питейната търговия съ издадения вече патентъ до изтичане на срока му, безъ да се снабдяватъ съ позволително и разрешително.

Когато питейната търговия се извършва отъ дружества и кооперации, патента се издава на името на представителя имъ, или на упълномощено отъ него лице. Въ такъвъ случай, както представителя, така и пълномощника тръбва да бъдатъ снабдени съ разрешително, а позволителното се издава на името на дружеството, кооперацията и пр. Освенъ това за издаване на патента следва да се представятъ необходимитъ бирнически удостоверения, не само за представителя и пълномощника, но и за самото дружество, кооперация и пр.

Съгласно чл. 321 отъ закона за д. п. а. и патентитъ, имената на лицата, съставляващи сдружения, ако не сж повече отъ три, тръбва да сж вписани въ самия патентъ, отъ което следва, че въ такъвъ случай тръбва да сж снабдени и съ разрешително (отдѣлно за всѣко лице). Така че се постъпи и когато лицата сж повече отъ три, безъ да се записватъ имената имъ въ патента, като последния се издава на името на сдружението и представителя му, възъ основа разрешителното на последния, а имената на останалитъ сдружници се посочватъ въ заявлението съ което се иска издаването на патента. Тѣзи отъ сдруженицитъ, които взематъ участие въ питейната търговия, тръбва да притежаватъ разрешително и при всѣко снабдяване съ патентъ, имената имъ да бъдатъ вписвани въ патента, като представятъ също, бирническо удостоверение и декларацията по чл. 319.

Обикновенитъ слуги, снабдени съ работнически книжки, не могатъ да извършватъ продажби на спиртни питиета, безъ да сж снабдени съ разрешително и пълномощно. Тѣхната работа въ едно питейно заведение се състои само въ почистване заведението, помагане въ грубата работа и пр. Тѣ могатъ най-много да наточатъ и поднесатъ спиртни питиета на нѣкой клиентъ и да прибератъ стойността, само когато отчитатъ тази стойностъ веднага на касата, на самия стопанинъ, или пълномощникъ, както това вършатъ келнеритъ. Но въ отсъствието на питейнопритежателя тѣ не могатъ да извършатъ продажби и прибератъ стойността на продаденото.

Поради това, че министерството е въ невъзможностъ да отпечатва нужното число позволителни и разрешителни, съ които тръбва да бъдатъ снабдени питейнопровадцитъ, най-късно до края на 1942 година, тая грижа се пое отъ Съюза на питейнопровадцитъ, който въ скоро време ще изпрати нужния брой на питейнопровадскитъ сдружения въ страната, отъ кждето всѣки питейнопровадецъ тръбва да се снабди съ по 2 екземпляра, отъ които единия ще предаде на питейнопровадеща срещу датиранъ подписъ върху втория екземпляръ, който ще се съхранява къмъ досието, както това се казва по-горе.

Отъ казаното до тукъ се вижда, че всички питейнопровадци тръбва да се снабдятъ съ позволително и разрешително за питейна търговия, възъ основа на документитъ изброени въ § 18 отъ закона. Снабдяването ще стане възъ основа подадено заявление, къмъ което следва да се приложатъ необходимитъ документи. Тѣзи отъ питейнопровадцитъ, които при снабдяването си съ патентъ презъ първото или второто полугодие, на 1942 година, сж представили всички или частъ отъ изискуемитъ се документи, могатъ да се възползватъ отъ тѣхъ, като посочатъ това изрично въ молбата си. Въ такъвъ случай документитъ следва да се приложатъ въ новообразуваното досие на питейнопровадеща и възъ основа на тѣхъ да се издадатъ нужнитъ позволително и разрешително, а върху издаденитъ патенти, макаръ и издадени преди издаване на позволителното и разрешителното, да се отбележатъ нумера и датитъ на последнитъ.

Документитъ по т. т. 6 и 7 на буква „А“ и т. т. 1 и 2 на буква „Б“ по § 18 на закона се представятъ въ оригиналъ и преписъ. Следъ свѣряване, преписитъ се завѣриватъ, отъ акцизния (данъчния) началникъ, и се прилагатъ къмъ досието на питейнопровадеща, а оригиналнитъ документи се връщатъ на лицето.

Документитъ по т. 6 на буква „А“ и т. 1 на буква „Б“, могатъ да бъдатъ замѣнени, като вмѣсто двата документа, на лицето се издаде само единъ включващъ даннитъ и за лицето и за заведението.

Всѣ въ връзка съ издаването на патентитъ стои и въпроса за събиране на патентната стойностъ. За въ бжлеще патентната стойностъ ще се събира по специални квитанционни кочани, завѣрени отъ смѣтната палата, каквито въ скоро време ще получатъ.

Съ тѣзи квитанционни кочани, ще се събира патентната стойностъ, безъ сумата 30% върху сжщата, която питейнопровадцитъ лично следва да внесатъ въ съответната община, при снабдяването си съ бирническо удостоверение: при общината, като представятъ общинската квитанция, заедно съ останалата частъ отъ патентната стойностъ и документитъ. По тѣзи квитанционни кочани не могатъ да се събиратъ други суми, освенъ такива за патентна стойностъ за търговия съ спиртни питиета и тютюневи издѣлия, като квитанционнитъ кочани — свѣршени и наченати въ края на годината се представятъ въ съответната областна см. палата за отчитане, заедно съ кочанитъ издадени патенти, общинскитъ квитанции и бирническитъ удостоверения. Всѣка нова година патентната стойностъ ще се събира съ нови кочани, каквито ще изискватъ отъ отдѣлението за ценнитъ книжа и гаранциитъ, при министерството.

Сумитъ за патентната стойностъ ще се събиратъ отъ касиеръ-счетоводителя, въ онѣзи управления, кждето има такива или отъ акцизнитъ и данъчни началници въ управления, кждето нѣма касиеръ-счетоводители. Патентитъ се подписватъ отъ началника, който е и отчетникъ за издаденитъ патенти.

Събранитъ суми за патентна стойностъ, да се внасятъ въ клоноветъ и агентуритъ на Б. н. банка, най-малко два пъти въ месеца на 1 и 15 число, а тамъ кждето се събиратъ голѣми суми, внасянето имъ да става по-често.

Питейнопровадския съюзъ изказва пожелание да поеме грижата за събиране и внасяне на патентната стойностъ за групи питейнопровадци, като представя въ управлението Ви, при списъкъ, вноснитъ листове за внесената по принадлежностъ патентна стойностъ, общински квитанции, бирнически удостоверения и декларацията по чл. 319, заедно съ съответнитъ позволителни и разрешителни.

При такива случаи, следъ като се провѣрятъ най-внимателно всички документи и размѣра на внесената сума, ще се издадатъ патенти на лицата по списъка по общия редъ, а списъка завѣренъ заедно съ документитъ ще се прикачва на гърба на кочана отъ който сж издадени патентитъ и ще се приготви за отчитане. Желателно е въ такъвъ случаи списъка да бжде отъ 25 лица, патентитъ на които да се издаватъ отъ единъ кочанъ.

По § 19. При ревизиитъ на питейнитъ складове, досегашния текстъ на чл. 331, отъ закона за д. п. а. и патентитъ, допускаше недоимъкъ на спиртни питиета до 2%, а излишекъ — до 1%, върху прихода отъ последното приключване на складовата книга, извършено отъ органъ на акцизната властъ.

Съ новото измѣнение по § 19, чл. 331 отъ горния законъ се измѣня и допълва въ смисълъ, че за недоимъкъ се допуска 4%, а излишекъ 1% и то върху прихода отъ последната ревизия, извършена на питейния складъ, а ако такава не е извършена, толеранса се изчислява върху прихода отъ откриването на склада.

Пояснява се също така, че за прихотъ се счита не само постъпило въ склада, но и останалата наличностъ при последната ревизия.

По § 20. Въ връзка съ измѣненното предвидено въ § 1 и 2 относно евентуалното въвеждане въ страната, употребление на всѣкакъвъ видъ машинки (запалки) за палене и камъчета, съ § 20 се предвижда наказание на ония лица, за които се установи, че внасятъ, продаватъ, държатъ или употребяватъ запалки или части отъ запалки.

Постановленията на § 20 ще се прилагатъ по отношение на ония нарушители, за които се констатира, че сж извършили нарушение следъ влизане въ сила настоящето измѣнение на закона.

По § 21. Досега закона за д. п. а. и патентитъ не предвиждаше наказание за констатиранъ излишекъ на спиртни питиета (вино и ракия) въ склада на спиртоварницата.

Съ § 21 отъ измѣненното на закона се предвижда наказание за случаитъ, когато при ревизия въ склада на спиртоварницата се констатира излишекъ на вино или на ракия, надъ допустимия толерансъ по закона (чл. 331).

По § 22. Съ този толерансъ се измѣня ал. II, на чл. 414 отъ закона, която получава нова редакция, въ смисълъ, че се предвижда наказанието по първата алинея на чл. 414, и за случаитъ когато се употребява захаринъ, произве-

тентъ или внесенъ не по реда предвиденъ въ закона, или отъ предназначения за друга целъ (например медицински за лекарства при произвеждане на лимонада, боза, сиропи, захарни издѣлки и др.

По § 23. Чл. 415 отъ закона, получава нова редакция, за да отговаря на измѣненіето прокарано съ § 1, въ случай, че бѣде приложено. Въ никой случай не трѣбва да се мисли, че измѣненіето по § 23, ще се прилага само когато държавата използва правото си да пусне на пазара захаринъ. Напротивъ, въ всички случаи, когато се залови захаринъ, ще се налага наказанието предвидено по § 23, съ изключение на захарина, който държавата евентуално би пуснала на пазара, когато реши да използва това свое право.

По § 24. Поради измѣненіето на чл. 225 отъ закона (гледай § 11) премахва се наказателната санкция предвидена въ чл. 438 отъ закона, който се отмѣнява. За въ бж-деще, както това се поясни по горе, се премахва правото на лозаритѣ да произвеждатъ до 500 литри петиотно вино за нуждитѣ на домакинството си, което наложи и отмѣняването на чл. 438. Производителитѣ на петиотно вино, независимо отъ количеството му и съ каква целъ се произвежда, както и лицата, които държатъ или пренасятъ петиотни вина, се наказватъ по ал. II, на чл. 439 отъ закона.

По § 25. Това измѣнение на закона е въ връзка съ чл. 225 (гледай § 11). Поради забраната въобще да се произвежда, държи или пренася петиотно вино, било то съ целъ за търговия, за домашно употребление и пр., се наложи и измѣненіето по § 25 въ смисълъ, че предвиденото наказание ще се наложи въ всички случаи, когато се залови петиотно вино, независимо отъ предназначението му.

По § 26. Сроковетѣ за изваряване на материалитѣ отъ които се вари ракия сж премахнати и чл. 243 отъ закона е отмѣненъ (гледай § 15), поради което отмѣнява се и чл. 448, който предвижда наказание за лицата, които изваряватъ материали вънъ отъ сроковетѣ по чл. 243.

По § 27. Съ това измѣнение на закона се цели, да се даде възможностъ на лицата, особено онѣзи, които временно отсъствуватъ, както и по крупнитѣ производители и търговци, да иматъ възможностъ да проверятъ количеството и крепкостта на произведената ракия, за да могатъ да деклариратъ свѣрхпроизводството си. Постановленията на този параграфъ ще се приложатъ за всички лица-производители на ракия, независимо отъ това, дали отъ свои или закупени материали извършватъ производството, както и независимо отъ това голѣмо или малко производство иматъ т. е. крупни или дребни производители сж.

По § 28. Досега закона не предвиждаше наказание за литеепродавцитѣ, които продаватъ ново неизмѣнено вино. Сега тази празднота въ закона се запълва, като нарушителитѣ се наказватъ съ глоба 500 лева, а ако се установи, че е продадено повече отъ 20 литри ново вино, освенъ глобата отъ 500 лева, присжда се и тройния акцизъ на продаденото вино.

По § 29. Закона не предвижда специаленъ редъ за случаитѣ предвидени по § 29 на измѣненіето. Въпроса досега бѣше уреденъ само съ една административна наредба № 44—А/1938 година, като нарушителитѣ се наказваха по чл. чл. 460 и 461 отъ закона за д. п. а. и патентитѣ. Тѣзи наказания сж предвидени за случаитѣ на пренасяне вина и ракии, безъ преносително свидетелство, въ които случаи се счита, че има контрабандно пренасяне и затова наказанията сж твърде строги. Въ случая, обаче, предметъ на измѣненіето по § 29 имаше редовно измѣрени и обложени съ акцизъ вина и материали и внасянето имъ, безъ преносително свидетелство, въ питейно заведение, дава възможностъ на литеепродавца да извърши продажби, преди да е заплатилъ акциза, съ който е задълженъ. Нарушението въ този случай е много по-малко отколкото контрабандираното пренасяне на вина и ракии, поради което съ настоящето измѣнение на закона, се предвижда за такива случаи специално наказание — глоба отъ 200 до 10.000 лева, като освенъ това разпорежда се, акциза да бѣде веднага събранъ.

По § § 30 и 31. Както се вижда отъ § 31 позволява се да се продаватъ, въ кафенетата, само конякъ, ромъ, ликьори и вермутъ, и то само на чашка, като съдържателитѣ на кафенетата, въ които се извършва такава продажба, се снабдяватъ съ специаленъ шестмесеченъ патентъ по размѣритѣ показани въ сжщия § 31. Патента е въ зависимостъ отъ населеното мѣсто въ което се намира кафенето и се издава безъ огледъ на площта на кафенето, кждето ще се извършва продажбата. Издаването на патента става по сжщия редъ, както за обикновенитѣ питейни заведения, въз основа на разрешително и позволително (гледай § 18).

Съ § 30 се урежда въпроса за наказанията, които следва да се налагатъ на съдържателитѣ на кафенетата, нарушителите на закона. Отъ текста на сжщия чл. 30 се вижда, че съ държи особена много, продажбитѣ въ кафенетата да бждатъ ограничени само на чашка и то само на позволенитѣ отъ закона спиртни напитки — вермутъ, конякъ, ромъ и ликьори. Неспазилитѣ тѣзи разпоредби на закона се наказватъ — продавачитѣ не на чашка, а съ шише, дамаджана и пр. съ глоба 1.000 лева и тройния размѣръ на патента за кафе, а продавачитѣ и на други видове спиртни питиета по чл. 488 — съ пълния размѣръ на патента за обикновено питейно заведение.

По § 32. Съгласно забележка II на точка 14, къмъ таблица X отъ закона за д. п. а. и патентитѣ, лицата които се снабдяватъ съ патентъ по таблица X, представятъ бирническо удостоверение за изплатени данѣци. Съ новото измѣнение на закона, бирническото удостоверение, което следва да се представи въ тѣзи случаи, трѣбва да бѣде издадено следъ като лицето заплати не само данѣцитѣ си, но и дължимитѣ глоби.

По § 33. Съ чл. 20, буква „в“, отъ закона за задължителното застраховане на земеделскитѣ култури срещу градушка, е предвиденъ акцизъ върху пивото, виното и нѣкои видове материали за варене на ракия. Както сж пояснени по § § 7, 9 и 10 занаятъ този облогъ се прибавя къмъ редовния акцизъ, предвиденъ въ закона за д. п. а. и патентитѣ, а това наложи да се отмѣни въпросния чл. 20, буква „в“, отъ закона за задължителното застраховане на земеделскитѣ култури срещу градушка.

Поради това, че съ прокаранитѣ измѣнения по настоящия законъ се уреждатъ и въпроси, които досега бѣха уредени съ други закони, предвижда се отмѣняване на всички общи и специални закони, правилници и наредби, които противоречатъ на настоящия законъ.

Министерството счита, че е дало достатъчно пояснения, съ настоящата наредба относно приложеніето на новитѣ измѣнения на закона за д. п. а. и патентитѣ. Не е изключено, обаче, да се явятъ въпроси, които биха предизвикали съмнение при приложеніето на закона и които не сж разяснени съ тази наредба. За единство при приложението на закона, при такива случаи, да се донася въ министерството, като се пояснятъ подробно случаетѣ, за да можъ да се дадатъ нови пояснения.

На г. г. акцизнитѣ и данѣчнитѣ началници предстои задачата да проучатъ основно закона и настоящата наредба, да дадатъ подробни упътвания за приложението имъ, на всички чиновници и служаци при управленията имъ, като взематъ мѣрки и контролиратъ тѣзи разпореджания да бждатъ приложени съ една прецизностъ и компетентностъ, а да може да се осъществи основната мисълъ вложена при изработването на закона.

Гр. София, 13 юлий 1942 година.

1 — (Б 5867)—1 Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

## НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ Обявления

Смолянско околийско агрономство

Агентъ по държавнитѣ имоти

ОБЯВЛЕНИЕ № 901. — Известява се на интересувашитѣ се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15 до 17 часа, въ канцеларията на Рудоземската община, ще се произведе търгъ, съ явно наддаване, за продажба на следнитѣ държавни имоти, находящи се въ с. Чепинци, Рудоземска община, а именно: 1) къща и плѣвня въ с. Чепинци, съ застроено мѣсто 132 кв. м. и дворъ 270 кв. м., при граници: Юсеинъ А. Мутевъ, пѣтъ, Асанъ Суровъ и Райфе Сурова, бивша на Еминъ Ас. Савовъ, съ първоначална цена 5.000 лева; 2) 1/2 къща въ с. Чепинци, съ застроено мѣсто 35 кв. м. и дворъ 65 кв. метра, при граници: Абдула Шерифовъ, пѣтъ и Ферадъ Ас. Шерифовъ, бивша на Асанъ Ю. Шерифовъ, съ първоначална цена 3.000 лева; 3) къща и плѣвня въ с. Чепинци, съ застроено мѣсто 45 кв. м. и дворъ 100 кв. м., при граници: Асанъ Шеховъ и Асанъ Суровъ отъ две страни, бивша на Асанъ Ис. Шерифовъ, съ първоначална цена 1.500 лева; 4) 1/2 къща и плѣвня с. Рудоземъ, мах. „Грамада“, съ застроено мѣсто 50 кв. м. и дворъ 45 кв. м., при граници: Исеинъ Мустафовъ, Асанъ Рашидовъ и пѣтъ, бивша на Асанъ Разимовъ, съ първоначална цена 3.000 лв. Конкурентитѣ могатъ да бждатъ само лица отъ български народностенъ произходъ — български поданици, не-

лишени от граждански и политически права, безземлени и малоземлени, земеделски стопани, работници, дребни занаятчии и бѣжници, които не плащатъ общъ годишенъ данѣкъ повече отъ 1.000 лева. Тѣзи качества се удостоверяватъ предъ тържната комисиѣ съ удостоверение. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% отъ първоначалната цена, който залогъ най-късно 24 часа следъ приключването на търга, ще се допълни съ 10% върху получената на търга цена. Търгътъ ще се утвърди най-късно 60 дни следъ произвеждането му. Стойността на имота се внася изцѣло въ 7-дневенъ срокъ отъ писменото съобщение на купувача, че търга е утвърденъ. Купувачътъ нѣма право на никакви рекламации въ случай, че при предаването имота се окаже въ по-малко, отколкото е обявенъ, а въ случай, че се окаже въ повече, то разликата ще се доплати по цена, получена на търга. Заплашането на разликата ще стане преди предаването на имота. Всички разноски: гербъ, публикации на настоящето въ частната преса, снабдяването на купувача съ нотариаленъ актъ и др. сѣ за сметка на купувачитъ. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на агента по държавнитъ имоти при Смолянското околийско агрономство, а въ денятъ на продажбата — въ канцеларията на Рулоземската община. Постановленията на закона за държавнитъ имоти — закона за б. о. и предприятията и правилникитъ за прилагането имъ сѣ задължителни за конкурентитъ. Ако конкурентътъ, върху когото се възложи търгътъ не изпълни условията на настоящето, ще се постѣпи спрямо него съгласно постановленията на чл. 148, въ връзка съ чл. 142 отъ закона за б. о. и предприятията. Настоящото обявление служи за поемни условия. Купувачитъ трѣбва да отговарятъ на чл. 1, букви а, б, в, и чл. 2 отъ закона противъ спекулата съ недвижимитъ имоти.

Гр. Смолянъ, 19 мартъ 1942 година.

Агентъ по държавнитъ имоти: Вид. Петровъ

1—(Б 5735)—1

#### Казанлъшки II ст. държавна болница

ОБЯВЛЕНИЕ № 955. — Казанлъшката държавна болница обявява, че на 31-я денъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 11 до 12 часа, въ канцеларията на Казанлъшкото околийско данѣчно управление, ще се произведе първи редовенъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на хранителни припаси за болницата за време отъ утвърждаване на тържния протоколъ до 31 декемврий н. г. Приблизителната обща стойностъ на предприятието е 232.150 лева. Залогъ за участие въ търга се иска 10% отъ стойността на оферираниитъ продукти. Закона за б. о. п. и правилника за прилагането му сѣ задължителни за конкурентитъ. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ болничната канцелария, а въ деня на търга въ данѣчното управление.

Гр. Казанлъкъ, 8 юлий 1942 година.

1—(Б 5740)—1

Отъ болницата

#### Сливенско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 11848. — Поканватъ се лицата, които имотъ вложени въ общинската каса суми и удостоверения за гаранции, на които срока за изтегляне е изтекълъ, да се явятъ и си ги получатъ. Ако до единъ месецъ отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, сумитъ не бѣдатъ получени, сѣщитъ ще се конфискуватъ въ полза на общинската каса, съгласно чл. 115 отъ з. б. о. п. и § 134 отъ правилника за приложението му.

Гр. Сливенъ, 25 юний 1942 година.

3—(Б 19908)—3

Отъ общината

#### Карлуковско селско общинско управление, карлуковско

ОБЯВЛЕНИЕ № 2526. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 31 денъ следъ публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на кметското намѣстничество с. Бѣленци, отъ 8 до 18 часа, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за продажбата на общинскитъ дворни мѣста въ с. Бѣленци, а именно: въ кварталъ 12, парцела VII, 21 парцелъ V и VI, 22 парцели VI, VII и VIII, 24 парцелъ VIII, 33 парцели VI, VII и IX, 36 парцели I и II, 46 парцелъ IX, 58 парцели I и II, 59 парцели I, II и III, 63 парцели IV и 65 парцели IV и V, при първоначална цена показана въ чл. 2 отъ поемнитъ условия. Залогомъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена. Закона за бюджета, отчетността и

предприятията е задължителенъ и за дветъ страни. Тържнитъ книжа могатъ да се прегледатъ всѣки присѣственъ денъ.

С. Карлуково, 2 юлий 1942 год.

1—(Б 21060)—1

Отъ общината

#### Ракитовско селско общинско управление, пещерско

ОБЯВЛЕНИЕ № 3183. — Обявява се на интересуващитъ се лица, че на 16-я денъ следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 15 до 17 часа въ общинското управление, ще се произведе търгъ, съ тайно наддаване, за отдаване на предприемачъ направата на ограда къмъ прогимназия въ с. Ракитово, Пещерска околия. Девизна цена 670.000 лева. Залогъ 5% отъ девизната стойностъ на предприятието който при сключване на договора се допѣва до 5% отъ договорната стойностъ. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ общината.

С. Ракитово, 4 юлий 1942 год.

1—(Б 21063)—

Отъ общината

## СЪДЕБНИ

### ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА

#### Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 16—42—II. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, съобщава на интересуващитъ се, че ще се разглеждатъ въ сѣщия съдъ, следнитъ касационни дѣла:

На 5 августъ 1942 год., въ 8 часа пр. обѣдъ:

- 1) гражданско дѣло № 16/942 година, по касационната жалба на Върбанъ Илиевъ Аврамовъ, ул. „Ц. Асенъ“ № 35, София, съ О. о. д-во „Масъ“, ул. „Царъ Борисъ“ № 109 — София, за 9.000 лева;
- 2) гражданско дѣло № 321/942 година, по касационната жалба на Илия Стояновъ Пирковъ, жителъ на с. Кондофре, радомирско, съ Петъръ Стефановъ Деспотовъ, ул. „Радо-вишъ“ № 1, — София, за 8.991 лева;
- 3) гражданско дѣло № 435/942 година, по касационната жалба на Давидъ Фридманъ, ул. „Позитано“ № 3 — София, съ Василь Димитровъ Хаджийски, ул. „Островъ“ № 13, за 152.146 лева;
- 4) гражданско дѣло № 345/942 година, по касационната жалба на Павлина Йорданова Денкова, ул. „Ц. Симеонъ“ № 280 — София, съ Никола Ивановъ Новаковъ, ул. „Паротъ“ № 118 — София, за 10.861 лева;
- 5) гражданско дѣло № 348/942 година, по касационната жалба на Милети Тончевъ Миханловъ, ул. „Божурище“ № 7, съ председателя на църковното настоятелство при катедралния храмъ „Св. Недѣля“, за 17.647 лева;
- 6) гражданско дѣло № 349/942 година, по касационната жалба на А. д-во „Хр. Л. Райковъ“, ул. „Алабинъ“ № 9 — София, съ Никола Симеоновъ Сарафовъ, ул. „Гр. Игнатиевъ“ № 16 — II етажъ — София, за 17.986 лева;
- 7) гражданско дѣло № 352/942 година, по касационната жалба на Ангелина Тончева Стоева, ул. „Ангелъ Кънчевъ“ № 4 — София, съ резолюцията на Борсата на труда по преписка вх. № 17597/941 година;
- 8) гражданско дѣло № 596/942 година, по касационната жалба на Стефанъ Бракаловъ, ул. „Ив. Вазовъ“ № 13 — София, съ Атанасъ Асеновъ Христовъ, ул. „Ив. Вазовъ“ № 24 — София, за 14.885 лева.

Гр. София, 10 юлий 1942 година.

1—(Б 5889)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 600—42 II. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, съобщава на интересуващитъ се, че ще се разглеждатъ въ сѣщия съдъ следнитъ касационни дѣла:

На 7 августъ 1942 година, въ 8 часа пр. пл.

- 1) гражданско дѣло № 600/942 година, по касационната жалба на протопрезвитеръ Ст. Цанковъ, като представителъ-предстоятел на храма-памятникъ Св. Ал. Невски, София, съ Рангелъ Славковъ Стоиловъ, бул. „Христо Ботевъ“ № 169, София, за 3.150 лева.
- 2) гражданско дѣло № 601/942 год., по касационната жалба на Азриелъ Р. Коевъ, отъ София, съ Соня Илиева Ганова, ул. „Богомилъ“ № 2, София, за 6.500 лева.

3) гражданско дѣло № 602/942 год., по касационната жалба на Методи Костовъ Божиловъ, ул. „Зайчаръ“ № 46, София, съ Генчо Ант. Ивановъ, за 12,569 лева.

4) гражданско дѣло № 603/942 год., по касационната жалба на а. д-во „Платно“, ул. „Царска спира“ № 1, София, съ Киро Фратевъ Балабановъ, ул. „Илю войвода“ № 51, София, за 53,837 лева.

5) гражданско дѣло № 604/942 год., по касационната жалба на Никола Мариновъ Лукановъ, ул. „Св. Кирилъ и Методи“ № 97, София, съ А. Пивоварно д-во Шуменъ — клонъ въ София, ул. „Раковска“ № 123, за 24,000 лв.

6) гражданско дѣло № 606/942 год., по касационната жалба на Спасъ Николовъ, ул. „Милинъ Камък“ № 19, София, съ Коопер. застрахователно д-во „Земедѣлецъ“, ул. „Позитано“ № 1, София, за 31,500 лева.

7) гражданско дѣло № 663/942 год., по касационната жалба на а. д-во Радоеви с-ве, София, съ Ваня Стефанова Петрова, ул. „Тракия“ № 15, София, за 5750 лева.

8) гражданско дѣло № 692/942 год., по касационната жалба на инж. Георги Христовъ Георгиевъ, ул. „Царъ Симеонъ“ № 33, София, съ а. д-во „Аписъ“, за кожарска индустрия, София, бул. „Сливница“ № 218, за 19,800 лева.

Гр. София, 10 юлий 1942 година.

1—(Б 5888)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 915—41—П. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, съобщава на интересуващите се, че ще се разгледа въ същия съдъ следните касационни дѣла:

На 4 августъ 1942 год., 8 часа пр. пладне.

1) гражданско дѣло № 915/941 год., по касационната жалба на Жечка Абаджиева, съ Станчо Кантарджиевъ, бул. „Царъ Освободителъ“ № 31, за 78,834 лева.

2) гражданско дѣло № 916/941 год., по касационната жалба на Пенка Ив. Толева, съ Станчо Кантарджиевъ, бул. „Царъ Освободителъ“ № 31, за 16,387 лева.

3) гражданско дѣло № 917/941 год., по касационната жалба на Славка Христова Симеонова, отъ София, съ Станчо Кантарджиевъ, ул. „Ц. Освободителъ“ № 31, София, за 130,594 лева.

4) гражданско дѣло № 918/941 год., по касационната жалба на Борисъ Карамитовъ, отъ София, съ Станчо Кантарджиевъ, ул. „Ц. Освободителъ“ № 31, за 46,739 лева.

5) гражданско дѣло № 1670/941 год., по касационната жалба на Спестовно строителното кооперативно сдружение „Земя и Домъ“, София, въ лицето на неговия законенъ представител, управителния съветъ и директора, ул. „Московска“ 1-а, съ Братанъ Станевъ Братановъ, ул. „Неофитъ Рилски“, № 35, за 48,411 лева.

6) гражданско дѣло № 1442/941 год., по касационната жалба на Асенъ Тодоровъ Матевъ, ул. „Родопи“ № 7, съ Асенъ К. Ковачевъ и Първанъ Захариевъ Допариновъ, автоомобилно бюро на таксите „Тройка“, ул. „Московска“ № 2, София, за 14,956 лева.

7) гражданско дѣло № 437/942 год., по касационната жалба на Григоръ С. Тошевъ, с. Княжево, София, съ „Книжна фабрика“, а. д-во, с. Княжево, София, за 10,400 лв.

Гр. София, 10 юлий 1942 година.

1—(Б 5887)—1

Подсекретаръ: (не се чете)

## ОКОЛИЙСКИ СЪДИЛИЩА

### Карловски околийски съдъ

ЗАДОЧНА ПРИСЪДА № 200. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитъ, Станчо Ангеловъ, Карловски околийски съдия, въ публичното съдебно заседание на 8 юний 1942 година, като разгледа н. о. х. д. № 184/1942 година, присъди: признава подсѣдимата Дона Лалова Кърджалийска, отъ с. Михилци, Карловска околия, на 30 години, българка, православна, неженена, неграмотна, неосъждана, за виновна въ това, че на 20 декемврий 1941 година самоволно оставила опредѣленото й мѣсто за жителство с. Михилци, Карловска околия, по разпореждане на правителствената власт, поради което и на основание чл. 473 и 60 отъ наказ. законъ я осъжда да изтърпи 10 дни запитане. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по въззивенъ редъ предъ Пловдивския областенъ съдъ въ месеченъ срокъ отъ датата на задържането й. — С. Баян, карловско, 8 юний 1942 година. — Подписалъ околийски съдия: Ст. Ангеловъ.

1—(Б 5737)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

### Русенски околийски съдъ

ЗАДОЧНА ПРИСЪДА № 90. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на Българитъ, Кирилъ Ил. Бакърджиевъ, зам. Русенски околийски съдия, въ публичното съдебно заседание на 27 януарий 1942 година, като разгледа н. о. х. дѣло № 296/1941 година, по описа на съда и на основание чл. чл. 330, 460, 460а, 465, 467 и 516 отъ з. н. с., задочно присъди: признава подсѣдимия Ахмедъ Салиевъ Мутиневъ отъ гр. Русе, на 19 год., турчинъ, мох., негр., нежененъ, неосъжданъ, работникъ калайджия, за виновенъ въ това, да е на 21 февруарий 1941 година открадналъ отъ единъ дворъ по улица „Клементина“, въ Русе, една бакърена тенджера, на стойностъ подъ 5000 лева, поради което и по силата на чл. 314 въ връзка съ чл. 60 и чл. 58, точка 3 отъ н. з. го осъжда да изтърпи 20 дни тъмниченъ затворъ. Присъдата е неокончателна и може да бѣде обжалвана по въззивенъ редъ предъ Русенския областенъ съдъ въ месеченъ срокъ отъ датата на задържането му. — Гр. Русе, 27 януарий 1942 година. — Подписалъ зам. околийски съдия: Кир. И. Бакърджиевъ.

1—(Б 5745)—1

Вѣрно, секретаръ: В. Христовъ

## СЪДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

### Съдия изпълнител при Софийския околийски съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1934/1931 г. XII—V участъкъ, VI отдѣление. — Подписаниятъ Стоянъ Русевъ, VI съдия-изпълнител при Софийски околийски съдъ, възъ основа на изпълнителенъ листъ № 920/29 г. издаденъ отъ Софийския окръженъ съдъ въ полза на Димитъръ Младеновъ Божиловъ, протавъ Парашкева, Еленка, Георги, Никола, Василка и Олга Димитрови Георгиеви и Тодоръ Кремениевъ отъ София, за сума 75,000 лева главница, лихви и разноски и на основание чл. чл. 807—823 и 785 отъ закона за гражданското съдопроизводство, обявявамъ на интересуващите се, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще започне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването до 17 часа, въ канцеларията ми гр. София (съдебната палата), публичната продажна на следния длъжничикъ въ недвижими имотъ, а именно: една къща едноетажна, безъ мазе, масивна, покрита съ марсилски керемиди, снабдена само съ откритъ електрическа инсталация, състояща се отъ две стаи, кухня и предварително антре, съ следните размѣри: предварителното антре е 2.70/2.40 м.; едната стая 4/4 м., другата 3.70/4.70 метра; кухнята съ размѣри 2/2.80 метра и съ височина 2.80 метра, обща водна инсталация нѣма, прозорци едни съ незастроено дворно мѣсто 570 кв. м. и 55 кв. м. застроено. Двора има лице къмъ ул. „Димитъръ Коцевъ“ 29.5 м. Имотътъ се намира на ул. „Димитъръ Коцевъ“ № 20, Горни Лозенецъ, при съседи: П. Близнаковъ, И. Симеоновъ, Петко Чепишевъ и улица „Димитъръ Коцевъ“. Продажната е първа. Първоначалната цена отъ която ще започне наддаването е 159,000 лева. Върху имота тежатъ възбрани общо за 150,000 лева и възбрана за 12,618 лева само върху Георги Димитровъ Георгиевъ, ипотека за 125,000 лева въ полза на Ючбунарската популярна банка. Съ нотариаленъ актъ № 53, томъ V отъ 2 мартъ 1942 година извършенъ отъ I нотариусъ длъжниците съ прехвърлили имота върху Надя Милушева Донева по мжжъ Надя Петкова отъ София за сумата 480,000 лева. Желаетелитъ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки денъ и присѣственъ часъ въ канцеларията ми гр. София, съдебната палата, да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Залогъ за правоучастие въ търга 10% се внася въ Българската земеделска и кооперативна банка срещу банково удостоверение.

1—(П 13417)—1

VI съдия-изпълн.: Ст. Русевъ

ПОПРАВКА. — Обявление № 444/1942 година I. публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, боръ 140 отъ 30 юний 1942 година, страница 26, въ редъ 14, да се чете, че се продава 2/3 отъ цѣлия имотъ, въ редъ 19 да се чете вмѣсто 256,163 лева, 170,755 лева.

1—П 13349—П 13348)—1 Съдия-изпълнител: (не се чете)

### Съдия-изпълнител при Ямболския околийски съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1215/1932 г. — Подписаниятъ Георги Пенковъ Аладжовъ, I съдия-изпълнител при Ямболския околийски съдъ, обявява на интересуващите се, че следъ 15-я день отъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, до съответната дата на следущия месецъ на датата на публикуването ще се произведе въ канцеларията ми гр. Ямбол, публичната продажна на следния имотъ, а именно: една къща едноетажна, безъ мазе, масивна, покрита съ марсилски керемиди, снабдена само съ откритъ електрическа инсталация, състояща се отъ две стаи, кухня и предварително антре, съ следните размѣри: предварителното антре е 2.70/2.40 м.; едната стая 4/4 м., другата 3.70/4.70 метра; кухнята съ размѣри 2/2.80 метра и съ височина 2.80 метра, обща водна инсталация нѣма, прозорци едни съ незастроено дворно мѣсто 570 кв. м. и 55 кв. м. застроено. Двора има лице къмъ ул. „Димитъръ Коцевъ“ 29.5 м. Имотътъ се намира на ул. „Димитъръ Коцевъ“ № 20, Горни Лозенецъ, при съседи: П. Близнаковъ, И. Симеоновъ, Петко Чепишевъ и улица „Димитъръ Коцевъ“. Продажната е първа. Първоначалната цена отъ която ще започне наддаването е 159,000 лева. Върху имота тежатъ възбрани общо за 150,000 лева и възбрана за 12,618 лева само върху Георги Димитровъ Георгиевъ, ипотека за 125,000 лева въ полза на Ючбунарската популярна банка. Съ нотариаленъ актъ № 53, томъ V отъ 2 мартъ 1942 година извършенъ отъ I нотариусъ длъжниците съ прехвърлили имота върху Надя Милушева Донева по мжжъ Надя Петкова отъ София за сумата 480,000 лева. Желаетелитъ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки денъ и присѣственъ часъ въ канцеларията ми гр. София, съдебната палата, да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Залогъ за правоучастие въ търга 10% се внася въ Българската земеделска и кооперативна банка срещу банково удостоверение.

рията ми въ гр. Ямболъ, продамата на следния недвижим имотъ, принадлежащ на: фирмата Яни Д. Семерджиевъ & братъ, респективно членове ѝ: Яни Д. Семерджиевъ, Мария, Василъ и Златка Тод. Семерджиеви, всички отъ гр. Ямболъ, за удовлетворение вземането на Българска търговска банка отъ гр. Ямболъ, а именно: 1) едноетажен дюкянъ въ I отдѣлъ на гр. Ямболъ на улица „Банска“ при граници: Слави Тодоровъ, Шилияна х. Маринъ Рашева, наследници на Данчо П. Данчевъ, Яни Семерджиевъ & братъ и улица, строенъ отъ камъкъ и тухли съ калъ, съ дъсчено дюшеме безъ зимникъ, покритъ съ обикновени керемиди, застроенъ върху 86 кв. метра, оцененъ за 68.800 лева; 2) едноетажен дюкянъ въ I отдѣлъ на гр. Ямболъ ул. „Банска“, застроенъ върху 122 кв. метра, при граници: улица, Яни Семерджиевъ & братъ, Шилияна х. Маринъ Рашева, наследници на Данчо П. Данчевъ, Иванъ К. Марангозовъ, строенъ отъ тухли и камъни съ калъ, безъ зимникъ, съ бетонъ и дъсчено дюшеме, покритъ обикновени керемиди и 62 кв. метра празно мѣсто за дюкяна, върху 42 кв. м. отъ което е застроенъ навесъ, покритъ съ дъски и керемиди, оцененъ за 132.800 лева; 3) дворъ въ I отдѣлъ на гр. Ямболъ отъ 320 кв. м. на ул. „Драгоманъ“, при граници: Мара Ст. Митева, наследниците на Георги Василевъ, ул. „Добруджанска“ и ул. „Драгоманъ“, съ застроени въ него: а) върху 105 кв. м. едноетажна полумасивна къща отъ три стаи, кухня, салонъ и антре, съ зимникъ само надъ двете стаи и кухнята, зидана отъ камъкъ, тухли, кирпичъ съ калъ, съ дъсчено дюшеме, покрита съ обикновени керемиди; б) навесъ поставенъ върху кирпичени стени, откритъ отъ къмъ двора, покритъ съ обикновени керемиди, застроенъ върху 85 кв. метра; в) паянтова пералня покрита съ обикновени керемиди, застроена върху 10 кв. м. Въ къщата електрическа и водопроводна инсталации. Двора застланъ съ плочи оцененъ чѣлия за 112.400 лева. Съгласно чл. чл. 802 и 831 отъ з. г. с. напдаването ще почне както следва: за имота въ п. 1 отъ 44.032 лева: въ п. 2 отъ 84.992 лева и въ п. 3 отъ 71.936 лв. Върху горния имотъ тежатъ възбрани за 417.074 лева. Желешитъ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Залогътъ една десета частъ отъ първоначалната цена на продаваемия съ имотъ, съгласно чл. 817 ал. II, отъ з. г. с., за правоучастие въ продажбата, се внася предварително въ Б. з. к. банка срещу удостоверение, което ще ми се представи.

Гр. Ямболъ, 8 юлий 1942 година.

1—(В 21162)—1 I съдия-изпълнител: Г. П. Аладжовъ

## ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

### Врачански областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1—1208—918. — Врачанскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 4 юлий 1942 година, въ дружествения търговски регистъръ на съда, подъ № 277, е вписана станалата промѣна въ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Напредъкъ“ въ с. Долна Бешовица, Врачанска околия, като съ протоколъ на общото годишно събрание отъ 15 мартъ 1942 година, подъ № 6, за членове на управителния съветъ сж избрани: Димитъръ Мариновъ, Стоянъ Христовъ, Василъ Лилевъ и Нако Томовъ.

Гр. Враца, 7 юлий 1942 година.

1—(ВТ 21046)—1 Секретаръ: Ив. Т. Звѣрински

### Ловешки областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3989. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 3 юлий 1942 година подъ № 1021, въ търговския едноличенъ регистъръ на съда подъ № 53/II е вписала фирмата: „Христо Василевъ Димитровъ“, винарство, спиртоварство, износъ, съ седалище с. Български-Изворъ, тетевенско, безъ клонове. Притежателъ и управителъ на тази фирма е сѣция Христо Василевъ Димитровъ и ще се подписва отъ него така: Хр. Василевъ. Предметъ на предпритието е: търговия на едро и дребно съ вина, спиртоварство, спиртъ, спиртни питиета и материали за тѣхното произвеждане търговия и износъ на: вина и спиртни напитки, овоция и варива въ прѣсно и преработено състояние, южни плодове, свине въ заклано и живо състояние, сурови кожи, яйца, билки и всички земеделски произведения.

Гр. Ловечъ, 6 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21051)—1 Секретаръ: В. Петровъ

### Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 722—42. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 14 юлий

1942 година, подъ № 2295, че въ едноличния търговски регистъръ подъ № 722/942 година, е регистрирана търговската фирма: „Христо Христовъ Бойновски“, съ седалище въ гр. София. Предметъ на предпритието е: вносъ и търговия на едро съ манифактура и вълнени прежди. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва отъ собственика ѝ Христо Хр. Бойновски, или назначения прокурористъ — Димитъръ Христовъ Бойновски, като подъ ржкописното, печатно или шемпелувано наименование на фирмата слагатъ подписитъ си.

Гр. София, 14 юлий 1942 година.

Председателъ: Ат. Недѣлковъ  
Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

1—(ПТ 13384)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 9—18. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си отъ 29 май 1942 година, подъ № 1636, че вписва къмъ регистрираната търговска фирма: Безименно акционерно дружество „Театъръ Одеонъ“ — София, че на общото събрание на акционеритъ състояло се на 14 юний 1941 година, е решено прекратяване на дружеството и обявяването му въ ликвидация, като за ликвидаторъ е назначенъ Любомиръ Василевъ, адвокатъ отъ гр. София. Поканватъ се кредиторитъ на д-вото въ шестъ месеченъ срокъ отъ последната трикратна публикация въ „Държавенъ вестникъ“, да представятъ вземанията си съгласно чл. 210 отъ търг. законъ.

Гр. София, 15 юний 1942 година.

Председателъ: Ат. Недѣлковъ  
Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

3—(ПТ 12193)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 88—39. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 8 юлий 1942 година, подъ № 2204, че се вписва къмъ регистрираната въ търговския регистъръ подъ № 88/1939 година дружествена фирма: „Кочо Червенъ-Ивановъ“, акционерно дружество за производство и търговия съ виненъ и спиртовъ оцетъ — София, че на редовното общо годишно събрание на акционеритъ състояло се на 12 май 1942 година е решено увеличение на дружествения капиталъ отъ 450.000 лева на 2.000.000 лева, като и чл 5 отъ дружествения уставъ е измѣненъ така: „Основния капиталъ на дружеството е 2.000.000 лева разпредѣленъ на 450 акции по 1.000 лева номинални на приносителя и 1550 акции по 1.000 лева номинални на приносителя, напечатани въ купюри по 10 акции въ купюръ“.

Гр. София, 9 юлий 1942 година.

Председателъ: Т. Милушевъ  
Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

1—(ПТ 13041)—1

### Старозагорски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3102. — Старозагорскиятъ областенъ съдъ на основание опредѣлението си № 411 отъ 27 юний 1942 година, обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на кредитната кооперация „Задруга“, въ с. Сърневецъ, чирпанско, сж избрани: Колю Ивановъ Караславовъ, Русенъ Дочевъ Христовъ и Димо Петковъ Пѣвевъ за действителни членове и Георги Христовъ и Господинъ Стойновъ за запасни членове.

Гр. Стара-Загора, 7 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21050)—1 Секретаръ: Калчевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3105. — Старозагорскиятъ областенъ съдъ на основание опредѣлението си № 399 отъ 24 юний 1942 година обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че Василъ Ив. Богдановъ, Рамо Ив. Богдановъ и Теньо Т. Пондевъ, всички жители на гр. Ст. Загора, членове на „Обстрой“, о. о. д-во за строежи въ гр. Ст. Загора, сж увеличили капитала на дружеството съ още 1.000.000 лева, напълно внесени, като чл. 3 отъ дружествения договоръ получава следната редакция: „Основния дружественъ капиталъ е 2.000.000 лева напълно внесени, разпредѣлени на три основни дѣла между Василъ Ив. Богдановъ съ дѣлъ 800.000 лева, Рамо Ив. Богдановъ съ дѣлъ 600.000 лева и Теньо Т. Пондевъ съ дѣлъ 600.000 лв. Сумитъ предназначени за дружеството се получаватъ отъ кой да е отъ членоветъ му поотдѣлно.“

Гр. Стара-Загора, 7 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21049)—1 Секретаръ: Калчевъ

### Скопски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 169/1942 г. — Скопскиятъ областенъ съдъ на основание опредѣлението си, подъ № 169 отъ 29 юний 1942 година, обявява, че е регистриралъ въ търговския дружественъ регистъръ на съда, новообразуваната фирма на братя Георги, Борисъ и Василъ Траянови Стевкови, предметъ на търговията на която е продажба

на колониални стоки, фуражъ и желѣзария, съ седалище въ гр. Скопие. Сжщата е учредена на 19 октомврий 1941 г. и ще се управлява, представлява и подписва отъ тримата, като подъ наименованието на фирмата ще слагатъ заедно или поотдѣлно подписитъ си.

Гр. Скопие, 29 юний 1942 година.

1—(ВТ 21064)—1

Секретарь: Ив. Георгиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 176/1942 г. — Скопскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си, подъ № 176 отъ

4 юлий 1942 година, обявява, че е регистриралъ въ едноличния търговски регистъръ на сѣда, подъ № 21, фирмата: „Ж.-п. посредникъ Тодоръ Костовъ Куртовъ, експедиторъ гр. Скопие“. Фирмата ще се представлява, управлява и подписва лично отъ Тодоръ Костовъ Куртовъ, като подъ ръкописното или печатно наименование на фирмата, ще слага подписа си. Предприятието е започнало да работи на 1913 година.

Гр. Скопие, 4 юлий 1942 година.

1—(ВТ 21044)—1

Секретарь: Ив. Георгиевъ

„Тодоръ К. Шипковъ & сие“, акц. д-во за индустрия и търговия — София

### ПОКАНА

Управителниятъ сѣветъ на „Тодоръ К. Шипковъ и сие“, акц. д-во, свиква г. г. акционеритъ на дружеството на десето общо редовно годишно събрание на 26 юлий 1942 година, което ще се състои точно въ 10 часа сургинта въ помещението на дружеството, ул. „Аксаковъ“ 27, при следниятъ дневенъ редъ: 1) изслушване годишнитъ отчети на управителния и провѣрителния сѣвети; 2) одобрение „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ и разпределяне на печалбата 1941/1942 година; 3) освобождаване отъ отговорностъ управителния сѣветъ за операциитъ на дружеството презъ 1941/1942 година; 4) разискване и вземане решение за увеличение дружествения капиталъ; 5) разни. Акционеритъ, които желаятъ да взематъ участие въ събранието трѣбва да депозиратъ акциитъ си при дружеството въ София, най-късно до 24 юлий 1942 година.

Гр. София, 9 юлий 1942 година.

Отъ управителния сѣветъ

### ДОКЛАДЪ

на провѣрителния сѣветъ на „Тодоръ К. Шипковъ и сие“, акц. д-во до десетото общо редовно годишно събрание. Господа акционери,

Подписанитъ членове на провѣрителния сѣветъ на „Тодоръ К. Шипковъ и сие“, акц. д-во, провѣрихме смѣткитъ по книгитъ за операциитъ на дружеството, а така сжщо и „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ съставени на 30 юний 1942 год. и намѣрихме, че сж редовно и правилно водени, съгласно устава, търговския законъ и закона за търговскитъ книги и Ви молимъ да ги одобрите и освободите отъ отговорностъ членоветъ на управителния сѣветъ на дружеството за действията имъ презъ 1941/1942 операционна година.

Гр. София, 9 юлий 1942 година.

Провѣрителенъ сѣветъ: ( Димитъръ Димовъ,  
закл. експ. счетов.  
Борисъ Дяковичъ

### БАЛАНСЪ

къмъ 30 юний 1942 гоп.

| Активъ                            |           | Пасивъ                             |           |
|-----------------------------------|-----------|------------------------------------|-----------|
| 1. Каса . . . . .                 | 410       | 1. Капиталъ . . . . .              | 500.000   |
| 2. Движими и нед. имоти . . . . . | 1.827.938 | 2. Финанс . . . . .                | 700.000   |
| 3. Дена . . . . .                 | 3.914.086 | 3. Амортизационенъ фондъ . . . . . | 919.735   |
| 4. Пенни книжа . . . . .          | 150.887   | 4. Текущи смѣтки . . . . .         | 3.844.000 |
| 5. Преводи . . . . .              | 45.789    | 5. Банки . . . . .                 | 693.633   |
| 6. Кореспонденти . . . . .        | 8 551)    | 6. Печалби и загуби . . . . .      | 145.282   |
|                                   | 6.834.650 |                                    | 6.801.650 |

Управителенъ сѣветъ: ( Кънчо Т. Шипковъ  
Михаилъ Т. Шипковъ

1—(ПТ 13024)—1

Провѣрителенъ сѣветъ: ( Димитъръ Димовъ,  
закл. експ. счетов.  
Борисъ Дяковичъ

### Севлиевоки областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 704/1941 г. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ, съгласно опредѣлението си отъ 8 юний 1942 година, е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ подъ № 837/II, че като съдружникъ въ фирмата на събирателно дружество „Братя Стоянь и Юрданъ Г. Даневъ“, Габрово, влиза Петъръ Янакиевъ Петровъ отъ с. Екзархъ Йосифъ, бѣленско, и че наименованието на фирмата се промѣня така: „Братя Г. Даневъ и Петъръ Янакиевъ — събирателно дружество — Габрово“. Фирмата ще се задължава и представлява като подъ горното наименование се полагатъ два подписа, а именно — двама членове на дружеството или единъ членъ отъ сжщото заедно съ директоръ-счетоводителя Минчо Т. Цанковъ. Сжщата фирма приема актива и пасива на досегашната такава.

Гр. Севлиево, 6 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21043)—1

Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 559/918. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ, съ опредѣление отъ 6 юлий 1942 година, е одобрилъ протоколнитъ решения на общото годишно събрание, състояло се на 10 май 1942 година, на потребителната кооперация „Напредъ“, гр. Севлиево, съ които решения за членъ на управителния сѣветъ на мѣстото на излѣзлия Петко Пѣвевъ, е избранъ Христо Аврамовъ, отъ гр. Севлиево. Горното вписано въ регистра подъ № 335/III.

Гр. Севлиево, 7 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21048)—1

Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1219/1942 г. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ известява, че съгласно опредѣлението си № 166 отъ 18 юний 1942 година, е вписалъ въ едноличния търговски регистъръ подъ № 109/I, че отъ 10 юний 1942 година, е

образувана еднолична търговска фирма отъ „Николай Пенковъ Пенковъ отъ Габрово, съ седалище гр. Габрово. Сжщиятъ ще се занимава съ търговия на книжарски материали, пишущи машини, смѣтачни машини, вестници, музикални инструменти и др. Фирмата ще се управлява и подписва лично отъ него, като подписа му ще бже скрепенъ съ печата на фирмата: „Книжарница Пенковъ, на Николай Пенковъ — Габрово“.

Гр. Севлиево, 3 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21061)—1

Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 230/923 г. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ, съ опредѣление отъ 24 априль 1942 година, е допусналъ да се впише въ дружествения търговски регистъръ приключването на ликвидацията на коожарско кооперативно дружество „Взаимностъ“ — гр. Габрово. Горното вписано въ дружествения търговски регистъръ подъ № 480/V.

Гр. Севлиево, 6 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21047)—1

Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 678/1942 г. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ известява, че съгласно опредѣлението си № 97 отъ 22 априль 1942 година, е вписалъ въ едноличния търговски регистъръ подъ № 374/II, че за управителъ на едноличната търговска фирма „Георги Николовъ Атанасовъ“ — гр. Габрово, е назначенъ Никола Георгиевъ Атанасовъ, отъ гр. Габрово, съ права по чл. 46 отъ търговския законъ.

Гр. Севлиево, 6 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21045)—1

Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1248. — Севлиевокиятъ областенъ сѣдъ известява, че съгласно опредѣление № 168 отъ 18 юний 1942 година, е вписалъ въ дружествения търговски ре

стъръ под № 867/1, че на 4 юний 1942 година Маринъ М. Чешмеджиевъ, търговецъ, Габрово, и Петъръ Мариновъ Чешмеджиевъ, търговецъ отъ София, образуватъ дружество съ ограничена отговорност, подъ название: „Маринъ Чешмеджиевъ и синъ“, о. о. д-во, което ще има за предметъ: индустрия, търговия, представителство, комисиона, вносъ и износъ, съ седалище гр. Габрово и съ клонъ въ София и се състави за срокъ отъ 20 години, който срокъ може да се продължи по взаимно съгласие на съдружниците, като измѣнение или допълнение на договора могат да ставатъ при взаимно съгласие и всѣкога писмено. Основния капиталъ на дружеството е въ размѣръ на 250.000 лева, като всѣки единъ съдружникъ притежава по единъ дружественъ дѣлъ на стойностъ отъ по 125.000 лева. Всѣки съдружникъ отговаря до размѣръ на своя дѣлъ за дружественитѣ задължения, като дружественитѣ печалби и загуби ще се разпредѣлятъ по половина между съдружниците. Дружеството ще се управлява и представлява отъ Маринъ Мариновъ Чешмеджиевъ, гр. Габрово, който ще поставя своя подписъ подъ дружествената фирма: „М. Чешмеджиевъ и синъ, о. о. д-во за индустрия, търговия, представителство, комисиона, вносъ и износъ — Габрово, съ клонъ гр. София“, написано рѣкописно, или поставено съ шемпелъ на български или нѣмски езикъ, или пѣкъ напечатана.

Гр. Севлиево, 6 юлий 1942 год.

1—(ВТ 21062)—1

Секретаръ: З. Захриевъ

Мишинна фабрика „Е. Мюлхаупт & сие“, акц. д-во, Русе

ПОКАНА. — За покриване чрезъ подписа увеличението основния капиталъ на машинна фабрика „Е. Мюлхаупт & сие“, акц. д-во, Русе. Съгласно решението на извънредното и 20-то общо годишно събрание, състояло се на 29 май 1942 година и протоколъ № 163 на управителния съветъ, основниятъ капиталъ на дружеството се увеличава отъ 600.000 лева на 1.800.000 лева, чрезъ издаване на 1.200 нови акции отъ по 1.000 лева. номинални всѣка една, като подписването на акциитѣ се извърши при следнитѣ условия: 1. Емисионниятъ курсъ се опредѣля по лева 1.000 за една акция, като стойността ѝ се внася напълно въ брой при самата подписка. 2. Правото на подписка се запазва изключително за старитѣ акционери. Всѣки акционеръ, който удостовери, че притежава стари акции въ момента на подписката, може да получи, ако участвува въ подписването, безъ репарация, срещу 10 стари акции две нови акции. Ако останатъ нови акции нераздадени, то управителния съветъ ще ги разпредѣли между притежателитѣ на стари акции, пропорционално на притежаванитѣ отъ тѣхъ акции и записаното въ повече количество. 3. Подписката се открива при Българската търговска банка София и Русе на 20 юлий 1942 година въ 8 часа сутринта и се приключва сѣщия день въ 18 часа. 4. Акционери, които не упражнятъ правото си на подписката въ посочения по-горе срокъ, губятъ това право.

1—(ПТ 13381)—1

Отъ управителния съветъ

„Петексъ“, акц. д-во за търговия съ модни стоки, София

ПОКАНА. — Управителниятъ съветъ на „Петексъ“, акц. д-во за търговия съ модни стоки, София, поканва г. г. акционеритѣ на извънредно общо събрание, което ще се състои на 27 юлий 1942 година, 10 часа пр. пладне, въ дружествената кантора въ София, ул. „Клементина“ № 5, при следния дневенъ редъ: увеличение на основния капиталъ на дружеството и съответното измѣнение на §§ 5, 12 и др. отъ дружествения уставъ. За правоучастие въ общото събрание г. г. акционеритѣ следва да вложатъ акциитѣ си до 25 юлий т. г. било въ дружеството, било въ Германско-Българската Кредитна банка. Ако поради липса на нуждното мнозинство, общото събрание не се състои, то ще се състои съ единъ месецъ и ще се състои на 27 августъ 1942 година.

Гр. София, 15 юлий 1942 година.

1—(ПТ 13390)—1

Отъ управителния съветъ

„Импексъ“, вносно-износно и търговско акц. д-во, София

ПОКАНА. — Управителниятъ съветъ на „Импексъ“, вносно-износно и търговско акционерно дружество, София, поканва г. г. акционеритѣ на извънредно общо събрание, което ще се състои на 27 юлий 1942 година, 11 часа, пр. пладне, въ дружествената кантора въ София, ул. „Клементина“ № 5, при следния дневенъ редъ: увеличение на основния капиталъ на дружеството и съответното измѣ-

нение на §§ 5, 12 и др. отъ дружествения уставъ. За правоучастие въ общото събрание, г. г. акционеритѣ следва да вложатъ акциитѣ си до 25 юлий т. г. било въ дружеството, било въ Германско-Българската Кредитна банка. Ако поради липса на нуждното мнозинство общото събрание не се състои, то ще се отложи съ единъ месецъ и ще се състои на 27 августъ 1942 година.

Гр. София, 15 юлий 1942 година.

1—(ПТ 13389)—1

Отъ управителния съветъ

## МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Изгубената лична карта № 7565, издадена 1935 год. отъ общината гр. Бургазъ, на Василъ Аврамовъ, невалидна. 1—(В 21169)—1

Василъ Аврамовъ

Изгубената лична карта № 58452, издадена презъ 1935 г. отъ Варненската община, на Веселинъ п. Ладински, невалидна. 1—(В 21175)—1

Веселинъ п. Ладински

Изгубеното временно свидетелство правоуправление моторна кола № 112 отъ декемврий 1941, издадено Плевенското областно инженерство, на Величко Рачевъ Дашковъ, невалидно. 1—(21173)—1

Величко Рачевъ Дашковъ

Изгубената лична карта № 69. IV. 1938 год. на Георги Кръстевъ Яламовъ, издадена отъ Сръдна Кулската селска община, невалидна. 1—(В 21182)—1

Георги Кръстевъ Яламовъ

## Българска народна банка

Курсъ за 15 юлий 1942 год.

|                         | Камбю на вижлаке (чекове) |         | Банкноти |         | СКОТО |
|-------------------------|---------------------------|---------|----------|---------|-------|
|                         | купува                    | пролава | купува   | пролава |       |
| Александрия, л. 1 егип. | 334                       | —       | 334      | —       | —     |
| Амстердамъ, флорини     | —                         | 4495    | —        | 4518    | 2 1/2 |
| Атина, драхми           | —                         | —       | —        | 54      | 10 5  |
| Берлинъ, райхсмарки     | 3250                      | —       | 3300     | —       | 3 1/2 |
| Братислава, слов. крои  | 285                       | —       | 288      | 50      | 290   |
| Брюкселъ, белги         | —                         | 1405    | —        | 1413    | 2     |
| Буда-Пеша, венги        | 1960                      | —       | 1990     | —       | 2000  |
| Букурешъ, лей           | 62                        | 50      | 64       | —       | 50    |
| Българскъ, динари       | —                         | —       | 160      | —       | 164   |
| Варшава, злоти          | —                         | 1589    | —        | —       | 4 1/2 |
| Женева, франка          | 1887                      | —       | 1917     | —       | 1887  |
| Загребъ                 | 160                       | —       | 163      | —       | 164   |
| Истамбулъ, лири тур.    | —                         | 67      | —        | —       | 68    |
| Копенхагенъ, датски кр. | 1695                      | —       | 1730     | —       | 1695  |
| Лисабонъ                | 341                       | —       | 347      | —       | 341   |
| Лондонъ, лира стерл.    | 328                       | —       | 334      | —       | 336   |
| Мадридъ, песети         | —                         | 1154    | —        | —       | 1160  |
| Милано, лири итал.      | 427                       | —       | 435      | —       | 427   |
| Монтреалъ, доларъ к.    | 60                        | 50      | 64       | 50      | 59    |
| Ню-Йоркъ, дол. с. ш.    | 81                        | 35      | 82       | 40      | 81    |
| Парижъ, франка          | 182                       | —       | 185      | —       | 186   |
| Стокхолмъ, крои         | 1939                      | —       | 1979     | —       | 1939  |
| Хелзинги, финл. марки   | 164                       | —       | 167      | —       | 164   |
| София                   | —                         | —       | —        | —       | —     |

## МОНЕТИ

|                                 | купува |                      | купува |
|---------------------------------|--------|----------------------|--------|
| Наполеонъ                       | 533    | 15 австр. шилинги    | 485    |
| Английска лира                  | 672    | 30 хол. флорини      | 555    |
| Турска лира                     | 607    | 30 Шатска доларъ     | 138    |
| Германска 20 марки              | 657    | 85 Канадски доларъ   | 138    |
| Брусскъ руб. 1897 г. с. 1897 г. | 355    | 40 Чисто злато грамъ | 92     |

Курсовѣтъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Истамбулъ, Александрия, Ню-Йоркъ и Монтреалъ за една валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици. 1—(П 13357)—1

